

P. A. - OGAREV

Dve novoletni trobentici

(Izmed novoletnih prispevkov)

Bilo je zadnje dni decembra v prvem letu po osvoboditvi. Počasi sem pešal po ovinkastih cestah na Stopnik v Idrijski dolini precej strmo vzpenja na Šebreljsko planoto. Nikamor se mi ni mudilo, zato sem se večkrat vso del in odpočel. Hotel sem biti čimdalje sam s spomini, ki so mi od povsod hiteli naproti. Vsak ovinek, vsak grm, vsako drevo, vsaka skala, vsak studenec je bil povezan s temi spomini. Na griču pod kmetom Bancelom sem se vse dni na suhi man pod grmom. Pogled je hitel navzgor po strugi Idrijce. Glej, tam na desni stoji kot pripet v strmini Šebreljske planote skalnati Kuncel. Gladka, sva stena je kot obraz velikan, ki ga kljub neugodnosti zob časa ni niti najmanj spremenil. Ves je še tak kot je bil pred petdesetimi leti, ko smo otroci od nedeljah z njegovega vrha tako radi ogledovali sumečo Idrijo in belo cesto, ki se vleče po dolini. Spomin sem se na svojo prvo pot v Cerkljo, ko sva se z materjo privlečeli skozi gozd. Tako so takrat imenovali kmetiči zapravljenec, s katerim je Pavle iz Cerklje vsak dan s konjem prevozil pot od Mosta na Soči do Idrije. Prevažal je pošto in redke potnike, ki so si upali privoščiti tako udobnost. Stari ljudje še danes radi pripovedujejo, kakšen čudež se je zgodil, ko je po cesti ob Idriji priptotal — prvi avtomobil. Vse je drvelo na rob planote, da ne bi zamudil videti voza, ki je letel naprej brez konj.

S Kuncem je povezan tudi tale spomin: Jeseni leta 1942 smo terenci v Šebreljah organizirali partizansko stražo. Z vrha Kuncel je stražar vsak dan opazoval promet na cesti v Idrijski dolini. V primeru, da bi po cesti prišla kolona sovražnih vojakov in se čez most v Stopniku usmerila na planoto, je moral stražar najhitreje obvestiti terence, da so lahko pravčasno poskrili za partizane nabrano hrano, obleko in drugo, in da so se tudi sami lahko umaknili na varno.

Naneslo je, da sem po dvestih letih znova pešal po tisti ovinkasti cesti iz Idrijske doline na planoto. Tudi to pot ne nekaj dni pred zatonom starega leta.

Dvajset let... Koliko domačiny so od takrat odnesli na zadnje počvališče. Med prvimi je bil bajtar Franci Jur, nato stari Miha, strehar, potem moja mati, sestra Mlakarica, Dolinar s Šebreljske vrha, ki je prvi sprejel partizane v svojo hišo, in še več drugih. Na pokopališču počivajo tudi številni parti, ki so se izkavali v borbi na tej planoti. V spominu vstajajo obrazi Kriveca in njegove žene Julke. Grobljenega Jurca, sivega harmonikarja Andreja, sivega harmonikarja Krmečarja in sivega Talerja. V juniju 1944 jih je nastopil okupator zverinskih pabil, medtem ko je s tevtinskimi padanom užival ob pogledu na planoto, ki so uničevali domačine in imetne več kot sto družinam. V spominu ožvi obraz mladega fanta, Mlakarjevega Vesta, ki se je po zlomu fašistične Italije z vsem navdušenjem pridružil partizanom. Nekaj dni pred osvoboditvijo je padel nekje na Pivki. V spominu ožvi obraza dveh mladih kurirjev Voljke brigade, ki so jima esesovci na Idrijskih Kričah na parobku požagane česnje odsekali glavi.

Ko se v spominu pogovarjam s temi padlimi, poznamimi in nepoznamimi partizani in današnji, se spominjam verza iz Dometjevega spela Vin:

«... da si plemenite domovine»

Lahko zapisem, da ti Dantejevi verzi veljajo vsem partizanom. Praz zato, ker so čutili, da so esesovci plemenite domovine, so se golih rok postavili po robu do zob oroženemu okupatorju — in zmagali. Od nastopajočim novem letu je ta zavest v nas vseh še bolj živa, še bolj močna.

V preteklih štiridesetih letih sem nešteto krat prehodil to pot. Zadnjih nekaj let z velikim pričakovanjem srečanja z domačim krajem in domačini. Na planoti je tako lep! Na planoti živijo prijazni, dobri in pošteni ljudje! Letašnji obisk je bil — jubilejni obisk. Zato sem na mostu v Stopniku malo postal in se zari v pešne zalove Idrijce, ki se ji vedno tako mudi. Kam? Naprej do dolini do Mosta na Soči, kjer se bo srečala s Sočo — ... blistro hčerjo planine.

Med narodnosvobodilno borbo je bil most porušen. Za prehod so namestili dve jekleni vrvi in nanje obesili leseno gondolo. S tem so se potem prevažali na drugi breg. Gostilničar »Pri Palirju« je večkrat pomagal partizanom in aktivistom pri prevozu čez Idrijo. Zgodilo se je, da je nekdo s Šebreljske planote prišel partizan prav takrat, ko je bila lešena gondola na tej strani. Gostilničar je na kile prihitel in z vso silo porinil gondolo po vrh na drugo stran. Pri tem pa je na robu porušenega mostu izgubil ravnotežje in obledel z razbito lobjano. Še danes mi je hudo, kadar se spominam na prijateljske gostilničarja z dobrovoljnimi nasmehom.

Na prvem ovinku v Kovčevi meji se cesta skoro izgubi med gosti in visoki bukovimi debla. Jeseni, ko odpada listje, je v tej meji zelo lepo. Na cesti je v jesenskih dneh gazi po tem listju in uživa ob prijetnem šumenju. Pri tem pa se spominja Homerjev verzov:

Kakor listi v gozdu, tako so rodovi človeški:

Liste pomete na tla

Ljuto besedi vihar.

Na sredini ovinkaste ceste, ki pelje na planoto, je prijazna črnolaka kmetija. Prejšnji gospodar je bil med naprednimi kmetovalci. Na vseh straneh hiše je polno sadnega drevja. Zgradil je tudi manjši mlin in za pogon uporabljal majhen studenec. Za zbiranje vode je zgradil velik odprt bazen. Ko je bazen poln, je spustil vodo na mlinsko kolo. Velika kamna sta prijetno brnela in drobila pšenico ali pa koruzo v moko.

Zelo rad sem s planote v oprijeto prinesel poln meš pšenice ali koruze v ta mlin. Na planoti je bilo pozimi le po metra ali tudi več zmrzlega snega, na črnolaki pa je bilo vse kopno. Izpod snega lista so tu pa tam še kule suhega trobentice iz zvončkov. Na oknih hiše pa so vedno svetleli rdeči ciklami in gorečke.

Na črnolaki je tretji večji ovinek, ki zavije na levo okoli hleva in se konča na Drobničevi bdi. Pred začetkom narodnosvobodilne borbe je s sredine med obema ovinkoma peljala strma steza. Danes ni o stezi niti sledu. Gostilničarje in drevje jo je prekrilo. Delno je še vidna druga steza, ki se odcepi med ovinkom na Drobničevi bdi in ovinkom v Rahateh. Po tej stezi se vpečeljal in obujal spomine. Ni več tako gladka in široka kot pred vojno. Pozna se, da mladi rod na planoti ne nosi rad košev na ramenih. V mlini vozijo s konji ali pa celo z avtomobili. Napredujejo!

Tako sem počasi pripeljal na zadnji ovinek v Globoki rupi, kjer se začne biljznica, ki skozi Globoko rupe pelje na Veliko ravan in dalje v Varščak in na Merišče. Tudi ta steza je zelo zarasla, zato sem se s težavo prerival skozi grmovje. Skoro na vsakem koraku me je ustajala robida, ali pa me je čez lica obkrmila leskova mladika. Ko sem končno prišel do velikega roba — to je velika stoječa pečina — sem presenečen obstal. Iz subega lista sta kukali dve razcveteli trobentici.

Kako so ožvili spomini ob pogledu na ta dva cvetova. Vsako leto smo se kot otroci pred novim letom — če ni bilo snega — stikali v meji pod Kovkom z brstičmi cvetovi črnega teloha, pod vrtovi na Počivalcu pa z trobenticami. Ko sem sredi februarja 1944 ozdravljeno zapuščaj partizansko bolnišnico »Franjo« pri Novakih na Cerkljanskem, sem na sončnem bregu dobil prve trobentice. Bil je to prvi cvetni po zdrav partizan, ki se je vračal nazaj v brigado, nazaj v borbo.

Po dolini Globoke rupe sem se podizal, da bi čimprej prišel na Veliko ravan. Tam sta pod stezo dve ogromni kopasti skali. Ena ima v sredini podolgovato spranjo. Skozi to spranjo smo otroci velikokrat kukali kot na daljnogled proti severozahodu, kjer višava v nebo kipi vrh Krna. Druga skala pa ima kot v profilu izklesan obraz velikan.

Ta del Velike ravni je last bajtarja Tamoška. V vasi je živel veliki hudomušnik, ki je o teh dveh skalah dejal:

«Tamošk ima res težke grunte.»

Hotel je reči, da težke grunte zaradi teh dveh velikih skal, ne zaradi obdelovanja.

Odločil sem kovček na počivalnik pri bližnjem grmu. Od severozahoda se je jasnilo. Sivkasti oblaki, ki so več dni pokrivali nebo, so se kot zavasa na odru odmikali proti jugovzhodu in odkrivali vedno večji in širši del neba. Nizko nad obzorjem se je izza oblakov prikazalo sonce in z bledečo svetlobo pobarvalo vse snežene vrhove Matajurja, Krna, Peči, Porezna in Blegaja.

Pozdravljene, moje drage in ne-

pozabne gore! V svetlobi zahajajočega novoletnega sonca so se bleščale kot srebro. Obkrožene od tega srebrnega venca gor, počivajo vasi na Šentviški in Šebreljski planoti, pod Kojco in Poreznom in na sončnih pobočjih Cerkljanskega vrha.

Kako vroče sem si leta 1943 v temni celici zapora v Ulci Bellosguardo v Trstu želel, da bi samo še enkrat lahko užival — prost in svoboden — ta razgled. Po dvaindvajsetih letih se mi je takrat na želja uresničila. Ob pogledu na ta novoletni razgled so se v notranjosti oglasile vse tiste strune, ki tako prijetno zabrnijo vsakokrat, kadar se jih dotakne nevidna roka opojne lepote domačih krajev.

To je bila nagrada za vse prestano trpljenje v zaporu. Za vse odrekane topline domačega ognjišča, ko sem kot partizan tako močno občutil pomanjkanje tople materine besede in skrbi.

Jaka Cop, avtor tolikih lepih fotografij našega alpskega sveta, je posnel tudi tole, kjer vidimo zadaj Triglav, spredaj pa nov hotel in brunarice na Voglu. Hotel bodo odprli v polovici januarja. Posnetek zajema samo del gorskega sveta, ki v obliki loke obkroža to zimsko-turistično središče, zelo zanimivo za naše zamejstvo

Predstavljamo vam kraj, zelo zanimiv za naše zamejstvo

S številnimi objekti postaja Vogel pomembno zimskošportno središče

V kratkem bo odprt moderen hotel na Rjavi skali, kjer je zgornja postaja nihalne žičnice - Dovolj snega in sredstev za prevoz smučarjev

Iz Gorice je - skozi bohinjski predor - do hotela Zlatorog samo 80 km poti (skozi Ljubljano pa 200 km).

Te dni so bile hotelske zmogljivosti na Voglu in pod njim, v hotelih ob Bohinjskem jezeru, popolnoma izkoriščene. Poleg domačih gostov, ki so se več mesecev po rezerviranih sobah in restavracijskih prostorih za novoletne praznike, posebno pa za Silvestrovo, ko so bili v vseh lokalih zabavni večeri z izdatnimi pojedini, se na tem območju zadržujejo turisti iz Nizozemske, ki se z letali vozijo na dopust v Slovenijo, iz Nemčije in Italije. Te dni je bilo na Voglu več zasledenih, kakor bi rekli turistični delavci, ter je več prostora šele sedaj po praznikih.

Odkar so na Vogel spejali njih halke, gondolsko žičnico, ki v sedmih minutah premeta z 20 potniki, kolikor znaša zmogljivost vsake gondole, višinsko razliko od 900 metrov, se ta kraj razvija v eno izmed najpomembnejših zimskošportnih središč v Sloveniji. Na ravno s tem napravami in pa smučarskim boomom (saj postaja tudi v Sloveniji smučanje e-

na izmed najmočnejših sportnih dejavnosti) je postal Bohinjski kot, toliko let odznan od turizma, posebno zimskega turizma, cilj številnih ljubiteljev lepe prirode, lepe, poudarjamo, zavoljo tega, ker, če je kje zares lepa in prijetna, potem je ravno v Bohinju. Pogostoma, kot je bilo na primer za božične praznike, se primeri, da dolino z jezerom prekriva megleno morje, na vrhu pa sije lepo in toplo sonce, ki ožarja planino in ves lok Julijev. V nekaj minutah se turist preseli iz dolinskega v gorski svet, kjer se nikakor ne more naučiti lepote. Očak Triglav stoji močeno kot gospodar tik pred njim, kot da bi ga lahko z roko dosegel. Proti desni se pogorje končuje v gozdniški pokljuki, onkraj katere se dviga veriga Kara vank; desno od nje se vrstijo Kanjavec, vrhovi nad Dolino sedmih jezer, Bogatin, Krn in še naprej črna prst. Vse prekriva snežna odeja, ki je v jutranjem in večernem svitu rožnate barve, čez dan pa jo obseva nizko zimsko son-

hinjaški kot z vsemi svojimi lepoto in se nikakor ne more naučiti vse lepote, toliko je je narava napolnila na enem kraju. Na Voglu bodo v polovici januarja odprli nov moderen hotel, ki ga zaenkrat še niso kralili, s 104 ležišči v sodobno urejenih sobah. Zgrajen je prav na robu, na Rjavi skali, pod katero leži bohinja dolina z jezerom. Med zgornjo postajo nihalne žičnice (1.595 m) in novim hotelom so zgradili širok hodnik, da se gostom ne bo treba izpostavljati vremenskim neprilicam.

Ze sedaj pa sta gostom na Voglu na voljo dve brunarici, kjer so spalne sobe in restavracijski prostori za goste, ki preživljajo območje na Voglu in za izletnike. Kdor pa se nastani v hotelu Zlatorog v dolini ali v kakšnem drugem v okolici jezera, zanj deluje nihalka, ki vozi od 9 do 17 ure, vsakih 15 minut pred celo uro.

Poleg vlečnice s sidri, ki je delovala že lani, so letos postavili v dolnini pod novim naseljem brunarico malo večnico za začetnike in otroke, zima pa je škofješko transportno podjetje, ki je lastnik prevoznih naprav na Voglu, presenetila pri gradnji druge dolge vlečnice, ki jo bodo dokončali za prihodnjo zimo. Na Voglu je sedaj okoli dva metra snega, žičnice stalno delujejo, ture so lepo pripravljene, da ima turist ob bivanju v tem kraju zares prijeten užitek.

Gostom sta na voljo tudi dva smučarska učitelja, Lautežar in Bešter, simpatična športnika, ki ju je mogoče dobiti v recepciji hotela Zlatorog ali pa na smučišču, kjer v najrazličnejših jezikih, najbolj pripravljeni pa z demonstracijo pripravljajo smučarje in smučarke, da bi kar najbolje vozili ter tako zažubili na sport.

Za turiste iz Trsta ali Gorice bi se Bohinjski kot zdel nekoliko oddaljen, kar morajo voziti skozi Ljubljano in Bled do hotela Zlatorog celih 200 km poti, ki je lahko tudi z zasneženimi. Da bi to področje približali turističnemu »potrošniku« s primorskega območja, so po žrtvovalni turistični delavci predložili železniško upravo, da je pripravi predor podbrdo — Bohinjska Bistrica. S to ugodnostjo se je dolžani poti skratila na primer za 60 kilometrov od 200 na 140 km (sedaj 87 km, kar morajo zaradi okvare na cesti proti Mostu na Soči prečkati čez Tolmino). Na celotnem odseku je samo 25 km makadamske poti, in sicer po dolini pri Podbrdu. Železniška uprava v Podbrdu in v Bohinjski Bistrici v 20 minutah poskrbi za izpolnitev tovrstne pole, stalno pa ima pripravljen na oben postajah vagon, ki ga z rednimi vlakci potegne skozi predor. Vosta 3.00 dinarjev, ki jo vozniški plaža železniški upravi za enkratno uporabo, prihrani naporno in dolgo vožnjo, potrošnik benina in obrobo vozila. Priporočljivo je, da vsak voznik, ki namerava preprejati vozilo skozi predor, v Mostu na Soči ali pa še poprej zaprosi postajnega načelnika, naj obvesti postajnega Podbrdu o njegovem prihodu, ker bo s tem postopek hitreje opravljen. Isto velja za povratek, ko bo to uslugu rade volje opravilo hotelsko osebje.

Mrzel val je zajel tudi Sicilijo, tudi načrti, ki jih imajo bohinjaški turistični delavci, da bi olajšali dostop iz naših krajev. Obstaja več variant, vendar sta omebne vrsti predvsem dve: prevoz vozil z vlakom od Mosta na Soči do Bohinjske Bistrice in pa usposobitev predora, ki je širok za dvotirno železnico (skozenj je spelnjena sva ena praga) za avtomobilski promet. Ta varianta in pa asfaltna steza na primorski strani sta dve pravi posebej zanimivi za bližnje zamejstvo, saj bi se mu Bohinjski kot z vsemi svojimi lepoto in se nikakor ne more naučiti vse lepote, toliko je je narava napolnila na enem kraju. Na Voglu bodo v polovici januarja odprli nov moderen hotel, ki ga zaenkrat še niso kralili, s 104 ležišči v sodobno urejenih sobah. Zgrajen je prav na robu, na Rjavi skali, pod katero leži bohinja dolina z jezerom. Med zgornjo postajo nihalne žičnice (1.595 m) in novim hotelom so zgradili širok hodnik, da se gostom ne bo treba izpostavljati vremenskim neprilicam.

Ze sedaj pa sta gostom na Voglu na voljo dve brunarici, kjer so spalne sobe in restavracijski prostori za goste, ki preživljajo območje na Voglu in za izletnike. Kdor pa se nastani v hotelu Zlatorog v dolini ali v kakšnem drugem v okolici jezera, zanj deluje nihalka, ki vozi od 9 do 17 ure, vsakih 15 minut pred celo uro.

Poleg vlečnice s sidri, ki je delovala že lani, so letos postavili v dolnini pod novim naseljem brunarico malo večnico za začetnike in otroke, zima pa je škofješko transportno podjetje, ki je lastnik prevoznih naprav na Voglu, presenetila pri gradnji druge dolge vlečnice, ki jo bodo dokončali za prihodnjo zimo. Na Voglu je sedaj okoli dva metra snega, žičnice stalno delujejo, ture so lepo pripravljene, da ima turist ob bivanju v tem kraju zares prijeten užitek.

Gostom sta na voljo tudi dva smučarska učitelja, Lautežar in Bešter, simpatična športnika, ki ju je mogoče dobiti v recepciji hotela Zlatorog ali pa na smučišču, kjer v najrazličnejših jezikih, najbolj pripravljeni pa z demonstracijo pripravljajo smučarje in smučarke, da bi kar najbolje vozili ter tako zažubili na sport.

Za turiste iz Trsta ali Gorice bi se Bohinjski kot zdel nekoliko oddaljen, kar morajo voziti skozi Ljubljano in Bled do hotela Zlatorog celih 200 km poti, ki je lahko tudi z zasneženimi. Da bi to področje približali turističnemu »potrošniku« s primorskega območja, so po žrtvovalni turistični delavci predložili železniško upravo, da je pripravi predor podbrdo — Bohinjska Bistrica. S to ugodnostjo se je dolžani poti skratila na primer za 60 kilometrov od 200 na 140 km (sedaj 87 km, kar morajo zaradi okvare na cesti proti Mostu na Soči prečkati čez Tolmino). Na celotnem odseku je samo 25 km makadamske poti, in sicer po dolini pri Podbrdu. Železniška uprava v Podbrdu in v Bohinjski Bistrici v 20 minutah poskrbi za izpolnitev tovrstne pole, stalno pa ima pripravljen na oben postajah vagon, ki ga z rednimi vlakci potegne skozi predor. Vosta 3.00 dinarjev, ki jo vozniški plaža železniški upravi za enkratno uporabo, prihrani naporno in dolgo vožnjo, potrošnik benina in obrobo vozila. Priporočljivo je, da vsak voznik, ki namerava preprejati vozilo skozi predor, v Mostu na Soči ali pa še poprej zaprosi postajnega načelnika, naj obvesti postajnega Podbrdu o njegovem prihodu, ker bo s tem postopek hitreje opravljen. Isto velja za povratek, ko bo to uslugu rade volje opravilo hotelsko osebje.

Mrzel val je zajel tudi Sicilijo, tudi načrti, ki jih imajo bohinjaški turistični delavci, da bi olajšali dostop iz naših krajev. Obstaja več variant, vendar sta omebne vrsti predvsem dve: prevoz vozil z vlakom od Mosta na Soči do Bohinjske Bistrice in pa usposobitev predora, ki je širok za dvotirno železnico (skozenj je spelnjena sva ena praga) za avtomobilski promet. Ta varianta in pa asfaltna steza na primorski strani sta dve pravi posebej zanimivi za bližnje zamejstvo, saj bi se mu Bohinjski kot z vsemi svojimi lepoto in se nikakor ne more naučiti vse lepote, toliko je je narava napolnila na enem kraju. Na Voglu bodo v polovici januarja odprli nov moderen hotel, ki ga zaenkrat še niso kralili, s 104 ležišči v sodobno urejenih sobah. Zgrajen je prav na robu, na Rjavi skali, pod katero leži bohinja dolina z jezerom. Med zgornjo postajo nihalne žičnice (1.595 m) in novim hotelom so zgradili širok hodnik, da se gostom ne bo treba izpostavljati vremenskim neprilicam.

Ze sedaj pa sta gostom na Voglu na voljo dve brunarici, kjer so spalne sobe in restavracijski prostori za goste, ki preživljajo območje na Voglu in za izletnike. Kdor pa se nastani v hotelu Zlatorog v dolini ali v kakšnem drugem v okolici jezera, zanj deluje nihalka, ki vozi od 9 do 17 ure, vsakih 15 minut pred celo uro.

Poleg vlečnice s sidri, ki je delovala že lani, so letos postavili v dolnini pod novim naseljem brunarico malo večnico za začetnike in otroke, zima pa je škofješko transportno podjetje, ki je lastnik prevoznih naprav na Voglu, presenetila pri gradnji druge dolge vlečnice, ki jo bodo dokončali za prihodnjo zimo. Na Voglu je sedaj okoli dva metra snega, žičnice stalno delujejo, ture so lepo pripravljene, da ima turist ob bivanju v tem kraju zares prijeten užitek.

Gostom sta na voljo tudi dva smučarska učitelja, Lautežar in Bešter, simpatična športnika, ki ju je mogoče dobiti v recepciji hotela Zlatorog ali pa na smučišču, kjer v najrazličnejših jezikih, najbolj pripravljeni pa z demonstracijo pripravljajo smučarje in smučarke, da bi kar najbolje vozili ter tako zažubili na sport.

Za turiste iz Trsta ali Gorice bi se Bohinjski kot zdel nekoliko oddaljen, kar morajo voziti skozi Ljubljano in Bled do hotela Zlatorog celih 200 km poti, ki je lahko tudi z zasneženimi. Da bi to področje približali turističnemu »potrošniku« s primorskega območja, so po žrtvovalni turistični delavci predložili železniško upravo, da je pripravi predor podbrdo — Bohinjska Bistrica. S to ugodnostjo se je dolžani poti skratila na primer za 60 kilometrov od 200 na 140 km (sedaj 87 km, kar morajo zaradi okvare na cesti proti Mostu na Soči prečkati čez Tolmino). Na celotnem odseku je samo 25 km makadamske poti, in sicer po dolini pri Podbrdu. Železniška uprava v Podbrdu in v Bohinjski Bistrici v 20 minutah poskrbi za izpolnitev tovrstne pole, stalno pa ima pripravljen na oben postajah vagon, ki ga z rednimi vlakci potegne skozi predor. Vosta 3.00 dinarjev, ki jo vozniški plaža železniški upravi za enkratno uporabo, prihrani naporno in dolgo vožnjo, potrošnik benina in obrobo vozila. Priporočljivo je, da vsak voznik, ki namerava preprejati vozilo skozi predor, v Mostu na Soči ali pa še poprej zaprosi postajnega načelnika, naj obvesti postajnega Podbrdu o njegovem prihodu, ker bo s tem postopek hitreje opravljen. Isto velja za povratek, ko bo to uslugu rade volje opravilo hotelsko osebje.

Mrzel val je zajel tudi Sicilijo, tudi načrti, ki jih imajo bohinjaški turistični delavci, da bi olajšali dostop iz naših krajev. Obstaja več variant, vendar sta omebne vrsti predvsem dve: prevoz vozil z vlakom od Mosta na Soči do Bohinjske Bistrice in pa usposobitev predora, ki je širok za dvotirno železnico (skozenj je spelnjena sva ena praga) za avtomobilski promet. Ta varianta in pa asfaltna steza na primorski strani sta dve pravi posebej zanimivi za bližnje zamejstvo, saj bi se mu Bohinjski kot z vsemi svojimi lepoto in se nikakor ne more naučiti vse lepote, toliko je je narava napolnila na enem kraju. Na Voglu bodo v polovici januarja odprli nov moderen hotel, ki ga zaenkrat še niso kralili, s 104 ležišči v sodobno urejenih sobah. Zgrajen je prav na robu, na Rjavi skali, pod katero leži bohinja dolina z jezerom. Med zgornjo postajo nihalne žičnice (1.595 m) in novim hotelom so zgradili širok hodnik, da se gostom ne bo treba izpostavljati vremenskim neprilicam.

Ze sedaj pa sta gostom na Voglu na voljo dve brunarici, kjer so spalne sobe in restavracijski prostori za goste, ki preživljajo območje na Voglu in za izletnike. Kdor pa se nastani v hotelu Zlatorog v dolini ali v kakšnem drugem v okolici jezera, zanj deluje nihalka, ki vozi od 9 do 17 ure, vsakih 15 minut pred celo uro.

Poleg vlečnice s sidri, ki je delovala že lani, so letos postavili v dolnini pod novim naseljem brunarico malo večnico za začetnike in otroke, zima pa je škofješko transportno podjetje, ki je lastnik prevoznih naprav na Voglu, presenetila pri gradnji druge dolge vlečnice, ki jo bodo dokončali za prihodnjo zimo. Na Voglu je sedaj okoli dva metra snega, žičnice stalno delujejo, ture so lepo pripravljene, da ima turist ob bivanju v tem kraju zares prijeten užitek.

Gostom sta na voljo tudi dva smučarska učitelja, Lautežar in Bešter, simpatična športnika, ki ju je mogoče dobiti v recepciji hotela Zlatorog ali pa na smučišču, kjer v najrazličnejših jezikih, najbolj pripravljeni pa z demonstracijo pripravljajo smučarje in smučarke, da bi kar najbolje vozili ter tako zažubili na sport.

Za turiste iz Trsta ali Gorice bi se Bohinjski kot zdel nekoliko oddaljen, kar morajo voziti skozi Ljubljano in Bled do hotela Zlatorog celih 200 km poti, ki je lahko tudi z zasneženimi. Da bi to področje približali turističnemu »potrošniku« s primorskega območja, so po žrtvovalni turistični delavci predložili železniško upravo, da je pripravi predor podbrdo — Bohinjska Bistrica. S to ugodnostjo se je dolžani poti skratila na primer za 60 kilometrov od 200 na 140 km (sedaj 87 km, kar morajo zaradi okvare na cesti proti Mostu na Soči prečkati čez Tolmino). Na celotnem odseku je samo 25 km makadamske poti, in sicer po dolini pri Podbrdu. Železniška uprava v Podbrdu in v Bohinjski Bistrici v 20 minutah poskrbi za izpolnitev tovrstne pole, stalno pa ima pripravljen na oben postajah vagon, ki ga z rednimi vlakci potegne skozi predor. Vosta 3.00 dinarjev, ki jo vozniški plaža železniški upravi za enkratno uporabo, prihrani naporno in dolgo vožnjo, potrošnik benina in obrobo vozila. Priporočljivo je, da vsak voznik, ki namerava preprejati vozilo skozi predor, v Mostu na Soči ali pa še poprej zaprosi postajnega načelnika, naj obvesti postajnega Podbrdu o njegovem prihodu, ker bo s tem postopek hitreje opravljen. Isto velja za povratek, ko bo to uslugu rade volje opravilo hotelsko osebje.

Mrzel val je zajel tudi Sicilijo, tudi načrti, ki jih imajo bohinjaški turistični delavci, da bi olajšali dostop iz naših krajev. Obstaja več variant, vendar sta omebne vrsti predvsem dve: prevoz vozil z vlakom od Mosta na Soči do Bohinjske Bistrice in pa usposobitev predora, ki je širok za dvotirno železnico (skozenj je spelnjena sva ena praga) za avtomobilski promet. Ta varianta in pa asfaltna steza na primorski strani sta dve pravi posebej zanimivi za bližnje zamejstvo, saj bi se mu Bohinjski kot z vsemi svojimi lepoto in se nikakor ne more naučiti vse lepote, toliko je je narava napolnila na enem kraju. Na Voglu bodo v polovici januarja odprli nov moderen hotel, ki ga zaenkrat še niso kralili, s 104 ležišči v sodobno urejenih sobah. Zgrajen je prav na robu, na Rjavi skali, pod katero leži bohinja dolina z jezerom. Med zgornjo postajo nihalne žičnice (1.595 m) in novim hotelom so zgradili širok hodnik, da se gostom ne bo treba izpostavljati vremenskim neprilicam.

Ze sedaj pa sta gostom na Voglu na voljo dve brunarici, kjer so spalne sobe in restavracijski prostori za goste, ki preživljajo območje na Voglu in za izletnike. Kdor pa se nastani v hotelu Zlatorog v dolini ali v kakšnem drugem v okolici jezera, zanj deluje nihalka, ki vozi od 9 do 17 ure, vsakih 15 minut pred celo uro.

Poleg vlečnice s sidri, ki je delovala že lani, so letos postavili v dolnini pod novim naseljem brunarico malo večnico za začetnike in otroke, zima pa je škofješko transportno podjetje, ki je lastnik prevoznih naprav na Voglu, presenetila pri gradnji druge dolge vlečnice, ki jo bodo dokončali za prihodnjo zimo. Na Voglu je sedaj okoli dva metra snega, žičnice stalno delujejo, ture so lepo pripravljene, da ima turist ob bivanju v tem kraju zares prijeten užitek.

Gostom sta na voljo tudi dva smučarska učitelja, Lautežar in Bešter, simpatična športnika, ki ju je mogoče dobiti v recepciji hotela Zlatorog ali pa na smučišču, kjer v najrazličnejših jezikih, najbolj pripravljeni pa z demonstracijo pripravljajo smučarje in smučarke, da bi kar najbolje vozili ter tako zažubili na sport.

Za turiste iz Trsta ali Gorice bi se Bohinjski kot zdel nekoliko oddaljen, kar morajo voziti skozi Ljubljano in Bled do hotela Zlatorog celih 200 km poti, ki je lahko tudi z zasneženimi. Da bi to področje približali turističnemu »potrošniku« s primorskega območja, so po žrtvovalni turistični delavci predložili železniško upravo, da je pripravi predor podbrdo — Bohinjska Bistrica. S to ugodnostjo se je dolžani poti skratila na primer za 60 kilometrov od 200 na 140 km (sedaj 87 km, kar morajo zaradi okvare na cesti proti Mostu na Soči prečkati čez Tolmino). Na celotnem odseku je samo 25 km makadamske poti, in sicer po dolini pri Podbrdu. Železniška uprava v Podbrdu in v Bohinjski Bistrici v 20 minutah poskrbi za izpolnitev tovrstne pole, stalno pa ima pripravljen na oben postajah vagon, ki ga z rednimi vlakci potegne skozi predor. Vosta 3.00 dinarjev, ki jo vozniški plaža železniški upravi za enkratno uporabo, prihrani naporno in dolgo vožnjo, potrošnik benina in obrobo vozila. Priporočljivo je, da vsak voznik, ki namerava preprejati vozilo skozi predor, v Mostu na Soči ali pa še poprej zaprosi postajnega načelnika, naj obvesti postajnega Podbrdu o njegovem prihodu, ker bo s tem postopek hitreje opravljen. Isto velja za povratek, ko bo to uslugu rade volje opravilo hotelsko osebje.

Mrzel val je zajel tudi Sicilijo, tudi načrti, ki jih imajo bohinjaški turistični delavci, da bi olajšali dostop iz naših krajev. Obstaja več variant, vendar sta omebne vrsti predvsem dve: prevoz vozil z vlakom od Mosta na Soči do Bohinjske Bistrice in pa usposobitev predora, ki je širok za dvotirno železnico (skozenj je spelnjena sva ena praga) za avtomobilski promet. Ta varianta in pa asfaltna steza na primorski strani sta dve pravi posebej zanimivi za bližnje zamejstvo, saj bi se mu Bohinjski kot z vsemi svojimi lepoto in se nikakor ne more naučiti vse lepote, toliko je je narava napolnila na enem kraju. Na Voglu bodo v polovici januarja odprli nov moderen hotel, ki ga zaenkrat še niso kralili, s 104 ležišči v sodobno urejenih sobah. Zgrajen je prav na robu, na Rjavi skali, pod katero leži bohinja dolina z jezerom. Med zgornjo postajo nihalne žičnice (1.595 m) in novim hotelom so zgradili širok hodnik, da se gostom ne bo treba izpostavljati vremenskim neprilicam.

IZ RAZVOJA NARODNOOSVOBODILNIH GIBANJ

Med angolskimi partizani na področju Kabinde

Obisk pri odredu, ki mu poveljuje Kiluanzi - Partizanske borbene enote po vsej Angoli - Njihova taktika je zelo enostavna in učinkovita - Portugalska okupatorska vojska jim ne more do živega

PODROČJE KABINDE, januarja. — Partizansko taborišče, kjer se nahajamo, je tega dne obiskala tudi neka delegacija žena. In tega dne je padel tudi prvi dež v tem letnem času. Verjetno je prav to bil povod za napis, ki smo ga opazili v taborišču: «O misto de OMA» OMA je kratica za Organizacijo žena Angole. Na ključju, da je istega dne, ko je prišlo do obiska žena, padel tudi prvi dež, so hoteli pripisati prav poseben pomen, želeli najpoprej o tem poudariti izredno vlogo Organizacije angolskih žena, zakaj tudi dež je v Angoli življenjske važnosti.

Komandant odreda, Kiluanzi, je star komaj petindvajset let, a za sabo ima že tri leta borbe. Čeprav je rojen v centralni Angoli, pozna te planine boljše od marsikaterga, ki je tu doma. Njegovo vedenje in kretanje so vojaško odsekani, a v lahek je opaziti, da se prve srebnosti. S svojim umirjenim glasom ter prostodušnim pogledom ustvarja občutek gotovosti in samozaupanja. Tako le pravi:

«Partizanski odredi ljudskega gibanja za osvoboditev Angole (MPLA) nadzorujejo danes četrtino ozemlja Kabinde. Naše vojaške skupine se nahajajo povsod po Angoli. Portugalski so se udrili na najvažnejših strateških točkah in komaj zmorejo toliko, da med njimi od časa do časa vzpostavijo kratkotrajno zvezo.»

Taktika MPLA je zelo enostavna in učinkovita. Partizanski odredi so razporejeni po principu tako imenovanih baz na osvobojenem ozemlju. V vsakokratnem taborišču pa odred ostane le krajši čas, nakar se premakne na novo mesto. Slehermi odred nadzoruje določen del teritorija: nekaj sovražnih postojank in važnejših prometnih zvez. Napadi so dobro pripravljeno in bliskovito izvedejo. Takoj zatem se gverilci umaknejo v pragozd, svoje sile pa ponovno koncentrirajo v drugem okoliščju. Kmalu se spet pojavijo tam, kjer jih najmanj pričakujejo, a njihovi udarci so vedno občutni.

Osvobodilno gibanje se je v Angoli najbolj razvilo na področju Kabinde, in to zaradi njenih izredno ugodnih naravnih pogojev. Teren je namreč zelo hribovit in prekrit z najbolj gostimi in neprehodnimi gozdovi Afrike. Vojaška tehnika, posebno v času deževja, tu ne koristi mnogo, napad je raje bolj v napotju. Tu se vodi tipična vojna pešcev, v kateri so vse prednosti na strani gverilcev.

Zavest med partizanskimi borci je izredno visoka. Tudi Kiluanzi dobro ve, zakaj se bori, pa bo zaradi tega vtrajal do konca. A kakš misli, kaj občuti, kateri je bil doslej njegov najtežji trenutek?

«Bilo je to v začetku lanskega leta, ko so nas Portugalski odkrili. Vodili so jih domači izdajalci in imeli so pse. Goniili so nas brez odhoda, niti za kratek trenutek se nismo mogli odpočiti. Letala so se dan in noč spreletavala nad nami in odmetavala bombe. Fastidna ofenziva je trajala mesec dni, a na koncu smo se kljub vsemu rešili iz obroča...»

«Strah? Seveda, vsakogar se od časa do časa loči, nobeno živo bitje ni brez strahu. Vendar pa je to »morda bolj reakcija sprito presenečenja in ne pripravljenosti. Portugalski so nekdo vdrl v naše taborišče, bilo je to na nekem drugem področju. V njem so se poleg mene v tistem trenutku nahajali samo še bolniki in lažji ranjenci. Zdi se, da je sevršil bil prav tak presenečenje kot mi, niso uspeli popolnoma skleniti obroča. Prišlo je do streljanja in srečno smo se prebili. Takrat me je strah trdo zgrabil za grlo, samo da to ni bil strah zame, pač pa bolj občutek odgovornosti za tovaršje.»

Kiluanzi je mlad in prijeten fant, pa ga vprašamo, kako je z ljubeznijo, ali imajo borci čas tudi za to.

Presenečen je in ne ve, kaj bi.

OVEN (od 21.3. do 20.4.) Kompromis, ki vam ga ponuja neki tiskarec, dokazuje njegovo slabost. Pazite se pred pretiranim navdušenjem.

BIK (od 21.4. do 20.5.) Ne posvajajte po nepotrebnem dražgocenega časa. Ne jemljite preveč resno besed nekoga sorodnika.

RAK (od 22.6. do 22.7.) Pazite, da s svojim preveč odkritim značajem ne pokvarili tega, kar ste že bili dosegli. Priznajte svoje prijatelje večer v družbi iskrenih prijateljev.

LEV (od 23.7. do 22.8.) Kljub težkocam, ki se porajajo, se boste

Njegovi tovaršji si nekaj šepetajo in se smeje suvajo s komolci. Končno mi pove, da je dekle imelo Lužija in da se nahaja v Leopoldvillu med angolskimi begunci. Pisal ji je, a ni prejel odgovora. Rada ga je imela, oziroma rada sta se imela. Ponekod, ko se sredi noči zbudi in gleda skozi krošnje dreves svetle zvezde, razmišlja o tem. Ko bo Angola svobodna, bo poiskal Lužijo. Morda ga bo še čakala.

V patroli smo. Stopamo v koloni, v predpisani razdalji drug od drugega. Sprejeda sta kot predhodnici dve skupini, ki se vsakih nekaj sto metrov menjata. Vtem ko nas ena na položajih vzdolž poti čaka, druga napreduje naprej. V koloni so Kiluanzi, Dibala, Pemba, Kimbu in drugi. Mnogi so komaj stopili iz deške dobe. V drugih pogojih bi gotovo še sedeli v šolskih klopih. A kot

v vseh revolucijah, tudi tu otroci bolj naglo dozorevajo in postajajo močnejši.

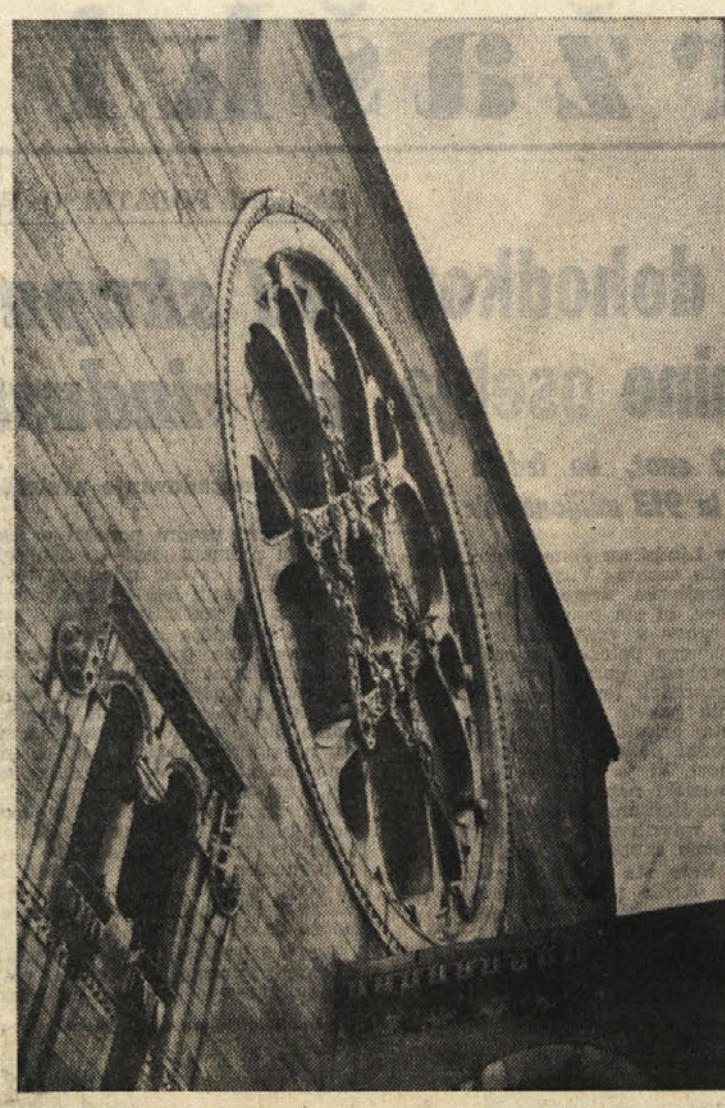
Stopamo po poti, ki jo je bil izsekale neki Portugalec, da bi lažje odvažal dragoceni tropski les, Ebenovina, mahagonij »železno drevo« — so pred vstajo bili glavni izvozniki artikla Kabinde. Danes pa se ne nahajajo več na izvoznih seznameh kolonialnih administracij.

Cesta je še pred nekaj meseci bila priziščila silnih spopadov. Tu so partizani v zasedi dokajali sovražno kolono in jo napadli. Bila je razbita. Toda gverilci, poznajoč sovražnika, so vedeli, da to ni še konec, da bo okupator poslal na to področje verjetno celo kazensko ekspedicijo. Potekel je teden dni in fašisti so se zares ponovno pojavili, to pot v mnogo večjem številu. Portu-

galci so se naivno pognali proti partizanskemu taborišču, kjer je skupina gverilcev simulirala odpor in se zatem umaknila. Portugalski so vdrl v taborišče in so se znašli v kletki: od vseh strani jih je iz pragozda obsul ogenj. Ko so proti jutru priletela portugalska letala, pa partizanov ni bilo več nikjer.

Povzpeli smo se na vrh, od kod smo imeli krassen razgled na velik del Kabinde. Pokrajina je kot eno samo morje višjih in nižjih vrhov, ki jih prekriva izredno bujna vegetacija. Upehali smo se, zdaj počivamo, prižgali smo cigarete in čutarica kroži iz roke v roko.

S široko kretjo iztegnjene roke, mi Kiluanzi nenadoma reče: »To je Kabinde. Del tistega, kar bo nekega dne svobodna Angola...»

Tržaški motiv: sinagoga (Foto M. Magajna)

IVAN IVEKOVIC

KO BRSKAMO PO STARIH ZAPISKIH O POTRESU V MESSINI

Pri nabiranju pomoči za žrtve potresa so se izkazali tudi tržaški Slovenci

POSLEDICE DOLGEA LETENJA V BREZTEŽNOSTEM STANJU

Dekalcifikacija, dezorientacija

Filmska cenzura avstrijskih katolikov

DUNAJ, 7. — Avstrijska katoliška filmska komisija je v minulnem letu ocenila 427 filmov, vse pa, ki so bili na programu iste leta v avstrijskih kinematografih. Od vsega tega števila filmov je samo štirinajstim pripisala, da so »priporočljivi«. Osem od teh 14 so bili »priporočljivi« za odrasle, 3 za mladino in 3 za otroke. O njunih motnjah je govoril sinodi dr. Lachance, specialist NA SA za kozmobiologijo. Te novosti je ameriški strokovnjak razkril na nekem sestanku, ko je bilo govora o letu vesoljske ladje »Geminii 5«.

«Dekalcifikacija, je rekel dr. Lachance, smo ugotovili, ko smo kozmonavta rentgensko pregledali pred in po poletu. Hkrati pa je ameriški strokovnjak zagotovil, da sta bila Cooper in Conrad že deset dni po vrnitvi na Zemljo zdravstveno popolnoma v redu.

Na tem sestanku se je tudi zvedelo, da je eden izmed kozmonavtov (ime ni bilo povedano) v času breztežnostnega stanja bil precej dezorientiran in da je nek poseben aparat ugotovil, da je isti kozmonavt napravil glede orientacije napako celih 32 stopinj. Drugi kozmonavt pa ni doživljal nobenih neravnovesij. Končno je bilo na tej konferenci rečeno, da so razne naprave na kozmonavti ugotovile, da morejo kozmonavti opravljati lažja dela, ne da bi pri tem utrpeli kakršno koli fizično težavo. Gre v tem primeru seveda za opravljanje raznih del med poletom, torej v breztežnostnem stanju.

Kar zadeva umetniško plat pregledanih filmov je avstrijska katoliška komisija 30 filmov ocenila kot »umetniško pomembne«, za 8 pa se je izrazila, da so umetniško odlični. Od teh 38 filmov jih je bilo 10 iz ZDA, 5 angleških, 5 francosko-italijanskih, 4 italijanski, 3 francoski, 2 iz drugih držav, eden pa je bil nemško-italijansko-francoska koprodukcija.

RAPALLO, 7. — Tu se je začel »12 mednarodni festival amaterskega filma«, ki ga organizira filmski klub Tigellio pod pokroviteljstvom FEDIC (italijanske zveze kinematografskih klubov) ter mednarodne organizacije UNICA (mednarodne zveze amaterskega filma).

Letošnje mednarodne manifestacije filmskih amaterjev se udeležujejo amaterji iz 14 držav. Za stopane so tako: Avstrija, Belgija, ZDA, Češkoslovaška, Francija, Nemčija, Anglija, Irsko, Jugoslavija, Holandska, Španija, Švedska, Švica in Italija. Čeprav je na sporedu veliko filmov, bo ves program zaključen že 8. zvečer, istega dne pa bo tudi slavnostna razdelitev nagrad.

Ljudje so bili v begunstvu, a po mestih, razrušenih po potresu, plenijo roparji. Ministrstva v Rimu so kar naprej pošiljala pisma, okrožnice na urade in ustanove, ki jih je pred mesecem dni poril debel sloj ruševin in se ga še ni dotaknila lopata. Pač pa so bili silni važni prepisi zapisnikov o tatvinah in žalitvah vlade in njihovih veličanstev. »Težja od potresa je birokracija« — vzdihujejo po vrsti listi.

Nerodno je bilo, da so te vesti prodrele v tujino in da je celo dunajski »Telegraph« pisala o tem, kako Italija živi, kako obkrojuje 20 do 30 tisoč živih pokopanih, ki jih niso znali odkopati. Seveda ni mnoge še rešili, toda modernih caterpillarjev in buldožerjev ni bilo.

II.

Ker so ljudje ostali brez hrane, je pretila lakota. Ladje so dovajale živila in vojski so razdeljevali kruh, moko, testenine in druge jestvine. Razjarjena množica je napadala vojske, ubila je celo majorja Pallitonia. Po pisanju lista »Il Corriere di Catania« z dne 31.XII.1908 so se morale z nekaterimi vojaškimi enotami dogajati še hujske stvari, zlasti v prvih dneh, ko so posamezni vojaki kradli in vlekli izpod ruševin preostalo obleko, ter je zato list ob koncu poročanja o neljubih primerih prabil:

«Questo per vergogna dell'esercito italiano dobbiamo pubblicamente denunciare anche per la meschinissima figura fatta dinanzi ai marinai russi che assistevano alle scene quasi nauseanti.»

Potresi so se nadaljevali še ves januar in globoko tja v februar, da bi v začetku marca končno popolnoma prenehali. Življenje v porušeni mestih se je normaliziralo v toliko, da so sicer ljudje živeli v barakah in okvapljenih hišah in da je delo teklo naprej, trgovina delovala in vladal red. Le samotni kraji ob obali Kalabrije in v hribih po notranjosti so se trpeli, ker se njih v prvih tednih največje stiske ničje ni spomnil. Šele zdaj so jim pripeljale neke oblačil in najnujnejših predmetov španske ladje.

Posebni dopisnik turške »Stampa« Bertolini je prve dni januarja pravilno pohvalil proglasitev obsega stanja, toda kasneje, ko so se razmere začele urejevati, je general Mazza s svojim štabom birokratov postal coka in s tem tarča kritike. Ob koncu januarja je milanski »Il Corriere della Sera« pisal, da je birokracija strašnejša od potresa.

Od najbolj zakonitega italijanskega lista pa do najuglednejših strankarskih listov se vsi strinjajo, da je obsešno stanje nepotrebno. Mnogo ljudi je izgubilo življenje in ni bilo pravočasno rešeno zavoljo razkrajajočega se delovanja birokracije. Armado beguncov iz potresnih krajev so s silo odpeljali drugam, kjer povučje številu brezposelnih. Generali komisar je s svojim birokratskim štabom obsodil žive pokopane na smrt, a rešili je zlato poslali kreh v razrušene vase šele po 14 dneh, a da ga dobili v Messini, morali tekati po starih ladjah, da ti dajo krušno nakaznico. V 22 dneh se ni posrečilo zgraditi barak, čeprav je v Messino prišlo na stotine inženirjev.

Ljudje so bili v begunstvu, a po mestih, razrušenih po potresu, plenijo roparji. Ministrstva v Rimu so kar naprej pošiljala pisma, okrožnice na urade in ustanove, ki jih je pred mesecem dni poril debel sloj ruševin in se ga še ni dotaknila lopata. Pač pa so bili silni važni prepisi zapisnikov o tatvinah in žalitvah vlade in njihovih veličanstev. »Težja od potresa je birokracija« — vzdihujejo po vrsti listi.

Nerodno je bilo, da so te vesti prodrele v tujino in da je celo dunajski »Telegraph« pisala o tem, kako Italija živi, kako obkrojuje 20 do 30 tisoč živih pokopanih, ki jih niso znali odkopati. Seveda ni mnoge še rešili, toda modernih caterpillarjev in buldožerjev ni bilo.

do Piazza Caserma in se tu razdelili v štiri skupine. Pri vsaki skupini je bilo 5-6 študentov s puščicami v rokah, z zelenimi znaki na rokavih. Vsi Tržačani so rade volje in obilno darovali. Kar tekmovali so med seboj, kdo bo več dal, tako da so bili vozovi v kratkem času polni.

Neko posebno razpoloženje je vladalo po tipično slovenskih predmestjih in slovenskih okrajih pri Sv. Ivanu, v Lonjerju, Barokovljah, Skednju, na Vrčelci, pri Magdalenah in drugod, da so rajali za nesrečneje v Messini, kakor da bi se bili nekako sprostili od hude napetosti. Špeditorske tvrdke Exner, Lenardo, Cozzio, Blitzer so dale na voljo svoje velike špeditorske vozove, svoje skladišče za darove trževke Buttorzi & Ziffer na Korzu 37, a denarne zneske so hranili v mestni »Cassa di risparmio«. V Barokovljah so nabrali za dva voza blaga. Naslednji dan so šli nabirat živila v prostu luko.

Darila Slovencev za žrtve potresa v Messini ožini so toliko bolj pomembna, ker se italijanska družna niso hotela obrniti na slovenske organizacije, temveč so objavila poziv za darove samo v italijanskih listih. Razmere zaradi narodnostnih bojov v Gorici in Trstu so bile tako zastrupljene, da se Italijani niso hoteli uradno obrniti ali pa poslati poti, da bi tudi slovenske organizacije zbiral za pomoč. (Konec)

CEPRAV JE PRV V TISTIH LETIH divjal najhujši nacionalni boj med Slovenci in Italijani na Gorškem in Tržaškem ter so bili listi z obeh strani prepolti zmerjanj in hujskanj, so strahotne vesti, ki so jih listi vsako jutro objavljali, silno pretresale vse prebivalstvo na Primorskem — ne glede na narodnost. V Gorici je mestni svet takoj določil 1000 kron, deželni gorški odbor 500, prav toliko zagrebški mestni svet in po vrsti vsa druga mesta in ustanove.

V slovenskem delu Primorske so nabirali prispevke po vseh cerkvah. Naj navedemo nekaj števil iz cerkva, ki so sedaj v Italiji: v Steverjanu 22.90, v Devinu 40.10, v Rubiji 16.94, v Podturnu v Gorici 40.10 krona itd.

V Gorici so ustanovili skupen odbor vseh italijanskih društev za pobiranje darov, ki so jih nabirali italijanski visokobolci.

V Trstu je pisala »Edinost« dne 5. januarja 1909, da bodo italijanski študentje nabirali darove, kakor je to posnela po italijanskih listih. »Zato apeliramo« piše »Edinost«, »na človekoljubje in gosposlavost Slovencev v Trstu, naj se pridruživajo skupnosti za nesrečne žrtve potresa. Najmanjši dar v denarju in v obliki ob dobrodošli.« Hkrati je slovensko akademsko ferlialno društvo »Balkan« tudi apeliralo na slovensko javnost, naj se pokaže plemenitega srca, »ko pridejo italijanski visoki kolegi nabirati v Vaše hiše. Izkazite slovensko gostoljubnost, darujte po svojih močeh, posnemajte plemenitost Rusov v Messini, posnemajte vzorno človekoljubnost italijanskih kraljice Helene, ki je naše krivice.

Dne 6. januarja 1909 se je poimkal po mestu spoved 34 špeditorskih voz, ki jih spramljal ital. visokobolci. Pripeljali so

NOVO NA KNJIŽNI POLICI

Ivan Bratko:

Rakete in sekvoje

Ni dolgo tega, kar smo poročali o zanimivi knjigi nemškega pisatelja Hansa Habeja o Ameriki. In že imamo pred seboj novo knjigo o tej deželi, knjigo Rakete in sekvoje, izdala jo je Znanstvena založba v Ljubljani, delo slovenskega avtorja, pisatelja in publicista Ivana Bratka. Hans Habe je napisal knjigo o Ameriki v času Kennedyjevega amirala, ki ga je sam sodeloval. Ivan Bratko je obiskal Ameriko kot štipendist ameriške vlade v času, ko je bil Kennedy izvoljen za predsednika Združenih držav. Bratka knjiga naj bi bila torej starejša.

V Ameriki se tudi vse naglo spreminja, je zapisal avtor v uvodnem poglavju. »V dobrih treh desetletjih so si sledili taki nametnosti, ki so se spremenile v dejstva, ki so se spremenile v dejstva, ki so se spremenile v dejstva...«

Drugi sestavni del knjige, vloži, ki so med dnevnimi zapisi, so drugačnega značaja, izvora in datuma. »Po resničnem križarjenju čez ameriški kontinent« pravi avtor, »se je namreč pričelo moje drugo, mnogo daljše in bolj zanimivo potovanje. Živi kontakt mi je razvil radovednost, hotel sem spoznati čim več in si ustvariti lastno sodbo o deželi, s katero so se mnogi usodno povežali, za druge pa je pomembna na ta ali oni način. Kakšen je njen resnični, globlji obraz brez maske? Proč potovanje se je raztegnilo na pokrajino in velika mesta, drugo pa je seglo v prostanstva razmišljajočega izbočega duha. Prebrl sem številne zgodovinarje, ekonomike, sociologe, je, neprizadete razčlebe, pamflete in apoteoze ameriških in ameriških avtorjev.

Tako je torej med dnevnike zapise s poti vstavil posnetke svojih izsledkov in študij o Ameriki in njeni družbi. In tako je razgrnil pred bralcem podoba tega dinamičnega sveta, za katerega zlasti po zadnji vojni narašča zanimanje na svetu. Čeprav Amerika ni središče sveta, je pa veliko svetovno moralno, civilizacijski koles, znanstveno ognjišče, arzenal rakot, nacije nagnjene, in slikovit, lep del ameriške pooble.

Ker smemo verjeti avtorju, da se je držal objektivne resnice in pazil na to, da ni podlegel pristranskim in zastarelim sodbam, hvalam in grajam, lahko Bratko knjigo ocenimo kot odlično potovanje, najboljši prievanje o Ameriki, kar jih imamo v slovenski knjižnici, pričevanje, ki je napisano dovolj tehtno in pogledljivo, pa tudi dovolj zanimivo in mikavno, da nas v resnici pritegne in nas obogati s spoznanjem dežele, ki nas priteka. Več pa še o neki knjigi ni potrebno napisati.

Pa še nekaj je, zaradi česar nam je to delo blizu. Knjiga »Rakete in Sekvoje« je delo domačega, slovenskega človeka, ki torej na svet Amerike in njenih problemov ne gleda samo z očmi Evropejca, temveč tudi Jugoslovca, Slovenca in socialističnega, napredno usmerjenega človeka. Pisateljeva spoznanja in opazovanja, njegova dognanja, beležke in ugotovitve so nam blizu. Razumemo jih, občutimo jih kot prisme, stvarne in prepričljive. Zato ta knjiga nam posebno veliko pomeni in jo bomo zato naši ljudje sprejeli kot resnično dragoceno pričevanje o sodobni Ameriki.

Bratko je knjigo o Ameriki napisal kot štipendist ameriške vlade, ki mu je omogočila spoznanje vse prostrane dežele, njenih ljudi in najrazličnejših ustanov. Napisal jo je kot slovenski pisatelj in tudi kot sociolog, kot eden vodilnih predstavnikov jugoslovanskega založništva. Zato je razumljivo, da ga je na ameriškem kontinentu zanimalo prav vse.

»Napisal sem to,« pravi Bratko v uvodu, »za kar sem bil sposoben, kar sem vsaj deloma obvladal, kar me je zanimalo in o čemer sem sodil, da bo vzbudilo interes pri bralcih. Te vrste teme so bile: status človeka, črnsko upravljanje, izseljenice, knjige, standard, liki različnih ljudi, ki vplivajo na usodo Amerike. Mišljena orenja in vzdušja. Odnosi med ljudmi in njih obliki. Mogosta prav gotovo bo kdo pogrešal globlje, objektivnejše razčlebe tega in onega. Vem: vsaka stvar ima svojo zgodovino, trenutni pogled nanjo je lahko površen in nepopoln. Ravnan sem se po izkušenih avtorjih, ki pravijo, da je bolje, če to ali ono izpustiš, kot

»V Skopju izšel mesečnik v turščini

SKOPLJE, 7. — Kot smo že poročali, je izšla prva številka revije za družbena vprašanja in slovoztvo, ki nosi naslov »Sesler«. Je to prvi časopis, ki se v Jugoslaviji tiska v turškem jeziku za turško manjšino. Številka revije »Sesler«, ki je pravkar izšla, prinaša med drugim prispevke: »Nacionalno upravljanje današnja Kemala Seffule in »Marksiistična etika in slovoztvo« Mustafa Karahana. Poleg tega se v svoji krajsini literarni deli in poeziji pojavljajo Sakri Ramo, Nedžad Zetirja, Nosred Džetir, Ilhami Emin, ki je tudi glavni urednik lista. Ismail Tejika pa je za to številko napisal članek z naslovom »Pomembne osebnosti v preteklosti Bitolja«.

Kakor je zapisal glavni urednik I. Emin, je pojav tega lista logična posledica potrebe naraslega števila turških razumnikov v Jugoslaviji.

Radio Trst A

7.00 Koledar; 7.30 Jutranja glasba; 11.30 Slov. pesmi; 11.45 450 fingers... 5 guitars; 12.00 Kulturni odmevi; 12.30 Za vsakogar nekaj; 13.30 Glasba po željah; 14.45 Tamburasi; 15.00 Glasbena oddaja za mladino; 16.00 »Volans«; 16.30 Koncert; 17.20 Vatikanski koncil; 17.30 Širimo obzorja: »Podvodna arheologija«; 17.45 Glasbeni katekdoskop; 18.15 Umetnost; 18.30 Jazz; 19.00 Milva in Johnny Drelli; 19.15 Društinski obzornik; 19.30 Solisti; 20.00 Športna tribuna; 20.30 Teden v Italiji; 20.40 Vokalni kvintet; 21.00 Za smeh in dobro voljo; 21.30 Vabilo na ples; 22.30 Belina Koncert za oboo in orkester; 22.40 Ritmi.

Trst 12.05 Ploščice; 12.25 Tretja stran; 12.30 Knjižne novosti.

Koper 7.15 Jutranja glasba; 11.00 Uspešne melodije; 11.20 Kitarist T. Motola; 11.30 Današnji pevci; 11.45 Ploščice Durium; 12.00 in 12.55 Glasba po željah; 13.40 Za prijatelje razpoloženje; 14.00 Povejke; 15.30 Zaprta glasba; 15.45 Marjana Držaj in Nino Robič; 16.20 Izbrali ste...; 17.00 Iz opretnega sveta; 17.45 Jazz; 18.00 Prenos RL; 19.00 Sport; 19.30 Prenos RL; 22.15 Plesna glasba.

Nacionalni program 8.30 Jutranji pozdrav; 9.10 Strani iz albuma; 9.45 Pesem sledi pesmi; 10.05 Mozart in Verdi; 10.30

Slovenija 8.05 Glasbena matineja; 8.55 Radjska sol: Štirje letni časi; 9.25 Mladit glasbeniki; 9.45 Ansambl Mojmir; 9.55 Sepela; 10.15 Iz oper ital. mojstrov; 11.00 Turistični napotki; 11.15 Nimala prednosti; 12.05 Lhotka-Kalinski: Plesna simfonija; 12.30 Kmetijski nasveti; 12.40 »Zadovoljni Kranjci«; 13.30 Priporočajo vam...; 14.05 Iz Sme-

tanove »Prodane neveste«; 14.35 Naši poslušalci četstajto; 15.30 Jug. pesmi in plesi; 16.00 Vasko Jan za vas; 17.05 Gremo v kino; 17.35 Povejke tedna; 18.00 Aktualnosti; 18.30 Radia Koper; 18.45 3. knjižnega traja; 19.05 Glasbene razglednice; 20.00 Lahka glasba; 20.30 Dr. W. Gertel: »Na pomoč, nekdo je na vrstu«; 20.53 Vedri vzroki; 22.10 Oddaja za izseljence; 23.05 Plesna glasba.

Ital. televizija 8.30 Soli; 17.30 Spored za najmlajše; 18.30 Nikoli ni prepozno; 19.00 Dnevnik in izrebranje loterije; 19.15 »Zgodba bikoborac«; 19.35 Športne vesti in listi kronike; 20.30 Dnevnik; 21.00 Giacinta Cinquetti; 22.15 Iz zgodovine Rimljanov; 22.45 Četrta ure z G. Lambertijem; 23.00 Dnevnik.

II. kanal 21.00 Dnevnik; 21.15 Skladbe R. Zandonaija; 22.00 TV razprave: Eno leto po svetu.

Jug. televizija 10.00 TV sol: 17.25 Potčila; 17.30 Kje je, kaj je; 17.45 Gregor reši ujetnike — lutkovna zgodba; 18.10 Vsako soboto; 18.25 Obzornik; 18.45 M. Dečković: »Človek brez meje«; 19.25 Ko sem bil se majhen; 19.40 Cik-cak; 20.00 Dnevnik; 20.30 Nina Ivanova — gostja iz Bolgarije; 20.40 Pragozdovina v Sloveniji; 21.10 Pri sodniku za prekrške; 22.00 Film »Največja predstava na svetu«; 22.50 Zadnja poročila.

VESTI Z ONSTRAN MEJE

Močan porast turizma na vsem obmejnem področju

Prvi novi dinarji - Načrt proizvodnje v podjetju Tomos
Pogreb inž. Kolenca - Rekordni obisk Postojnske jame

Jugoslavijo je lani obiskalo 8 milijonov tujih turistov. Pretežen del turistov je ustopil v Jugoslavijo na jugoslovansko-italijanski meji. Podatki, ki so jih objavili ob novem letu, kažejo, da je Italija prila lani v jugoslovansko turistično prometu že na tretje mesto, v devetmesto na drugo. Okrog 300.000 italijanskih turistov je lani ustvarilo nad milijon nočnih prenočitev. Precejšen delež tega prometa odpade na Slovenijo in še posebej na koprsko in goriško področje. Tukajšnji turistični čimbelji so dijlo, da se bo turistični promet z Italijo letos še precej povečal, upoštevajoč, da bodo že kmalu podpisali sporazum o ukinitvi vizumov in razne druge olajšave. Jasno je seveda, da bodo potrebne dodatne investicije za izboljšanje trgovinske in gostinske mreže, za izboljšanje cest, za izpopolnitev informacij in drugih blagov, za izboljšanje izletniških točk itd. Lani smo v tem pogledu napravili velik korak naprej, saj so Koper in druga primorska mesta dobila vrsto novih in najodličnejših urejenih prodajalnih ter gostinskih lokalov, pa tudi na podeželju, zlasti na Krasi, je prišlo do raznih izboljšav. Kljub vsem naporom pa je bilo gostov iz Italije preveč, da bi lahko vsem nudili kvaliteten uslug, kar velja zlasti za sem pa tja preozko izbiro v trgovinah. Ne samo turistični delavci, ampak tudi tisti, ki delajo neposredno za turizem (trgovina, razni servisi in podobno), so se resno zavzeli, da bi se povečali lanske napore in bi kos pričakovane povečanju splošno turističnega in še posebej malobrojnega prometa.

Služba družbenega knjigovodstva (bančne ustanove) v Kopru so dale v obdobje prve količine novega denarja 17. januarja. Denar so slovar prejeli takoj po novem letu, vendar so morali prvo urediti posle kot internega obračunavanja. Dokler bosta v veljavi stari in novi denar, bodo koristniki imeli pač nekaj težav. Vsi denarni obrabi bodo morali imeti izpisane številke v novih dinarjih, čeprav bo pri postitvni okoliščini izplačevali še stare dinarje. Prav tako so že povsod na vidnih mestih objavljene cene v novem in v starem denarju. Potrošniki, zlasti pa se blažajniki, bodo morali biti previdni pri plačevanju, oziroma izplačevanju, saj so novi bankovci po barvi in močno podobni starim. Razlikujejo se le po napisih o vrednosti. Seveda razne težave zmeraj spremljajo menjavo denarja povsod na svetu. Po nekaj dneh, ali v najslabšem primeru po nekaj tednih, pa se ljudje privadijo.

Delavski svet tovarne Tomos je sprejel predlog proizvodnje in finančnega plana za leto 1966. Proizvodnja se bo povečala v primerjavi z lanskim letom za 15 odstotkov, tako da bo znašala realizacijo nad 15 milijard dinarjev. Tovarna Tomos bo lani izdelala 45 tisoč motorov, 11.000 ladijskih motorjev, 6.500 motornih črpal, 2.000 stabilnih motorjev ter večje količine raznih rezervnih delov v vrednosti okrog 2 in pol milijarde dinarjev. Razveseljivo za trg je zlasti dejstvo, da bo potrošnikom na razpolago precej več rezervnih delov kot prejšnja leta.

Glede izdelovanja avtomobilov se položaj ne bo bistveno spremenil. Primerjavi s prejšnjim letom. Tovarna bo izdelovala razne dele za Citroen v Franciji v skupni vrednosti 1 milijard 120 milijonov dinarjev. V zameno pa bo dobila 400 spačkov, 400 amelijev in okrog 200 furgonov. Vsa ta vozila bodo kompletno sestavljeni v sami tovarni, pri čemer bodo seveda vgrajili tiste dele, ki jih izdeluje sama tovarna, oziroma njeni kooperanti.

S tovarno Citroen sodelujejo tudi nekatera druga primorska podjetja, med njimi tudi Lesonit iz Ilirske Bistrice. Ta tovarna dobavlja francoski tvrdi lesonitne plošče določene formate. Kuže, da se je tovarna Lesonit kar dobro uveljavila s svojimi izdelki, saj se zanimajo za lesonitne plošče iz Ilirske Bistrice tudi nekatere druge zahodne tovarne avtomobilov.

Med novoletnimi prazniki je bil na koprskih cestah zelo živahen promet in tudi precej neprevидnosti, saj so zabeležili kar 34 prometnih nesreč. Na srečo ni bilo človeških žrtev. Materialna škoda pa znaša okrog 6 milijonov dinarjev.

Med novoletnimi prazniki je bil na koprskih cestah zelo živahen promet in tudi precej neprevидnosti, saj so zabeležili kar 34 prometnih nesreč. Na srečo ni bilo človeških žrtev. Materialna škoda pa znaša okrog 6 milijonov dinarjev.

Postojnska jama je lani presegla vse rekorde glede obiska. Zabeležili so nad 460 tisoč gostov in posekali rekord predlanskega leta. K povečanju dotoka gostov so nedvomno prispevale velike investicije, ki so jih vložili v urejanje jame in okolice. Ne samo da vozi v jamo železnica in da so uredili razsvetljavo, restavracijo, parkirni prostor, razne paviljone itd., važno je tudi urejanje Postojne, ki je lani povsem spremenila podobo. Središče mesta je namreč dobilo moderen, večnadstropni hotel, nadalje novo delikatesno trgovino, turistično biro in še več drugih objektov. Zabeli so sistematično urejati tudi druge zanimive točke v okolici Postojne, predvsem Predjamski grad in Pivko jama.

Na celotnem območju primorskih smučišč te dni ni snežilo; vse povsod je sren, katerega debelina se v zadnjem tednu ni zmanjšala. V Logu pod Mangartom ga je 6 cm, na Livku 30, v Črnu vrhu 10, na Voljskem 20, na Lokvah delno 10, na Lazni pa 15 cm, cesta je spluzena, enosmerna, (prav tako tudi cesta od Trnovca do Lokev in obratno), vlečna deluje. Vseposvso je ponudi dokaj hladno; v Logu so v petek zjutraj namerili -3, stopinje, v Bovcu -4, na Livku -6, v Črnu vrhu -4, na Voljskem -5, na Lokvah -5, na Lazni pa minus 4 stopinje.

Sci club ENAL iz Gorice priredi jutri, 9. januarja smučarski izlet z avtobusom v Cimo Sappado in Sappado. Odhod ob 6.30 iz Garibaldijeve ulice, prihod v Sappado ob 10.00, povratek ob 16.30, prihod v Gorico ob 20.30. Vpisujeta agencija Applani in trgovina Primasport do danes ob 18.30; za člane smučarskih klubov vozina 1.000 lir.

Bergomas in Jarc, delžna svetovalec KPI, sta opozorila delžne, ga predsednika na škodo, ki jo čreže drobnice povzročajo na drevu (topoli, akacije itd.) in posejanih površinah v občinah Medveja, Romans in Villesse, ter vprašala, kdo je lastnikom čred dovolil prehod in kaj bodo napravili, da se prepreči nadaljnje nastajanje škode.

V Solkanu je padel po stopnicah
Predvčeršnjim okrog 18. ure, ko je bil na obisku v Solkanu, je padel po stopnicah v neki hiši Giuseppe Godeas iz Gradiške. Ul. C. vidale 3. Pri padcu se je udaril na lobanjo, odrgnil po obrazu in se ranil na čelo. Večera ob 8. uri se je zatekel v goriško civilno bolnišnico, kjer so ga pridržali za 7 dni na zdravljenju.

Gospodinja v Podgori je presenetila tatu
Večera dopoldne okrog 9.30 je 52-letna Marija Bordon, ki stanuje v Podgori Ul. Treviso 25, ko se je mudila v kuhinji v priležju, zaslišala v sobi nad seboj korake. Takoj je odhitela po stopnicah v spalnico, kjer je presenetila neznanca, nico, kjer je pobilsko po nočni omari, ki je bil odprto od omara, da je kaj odnesel iz nje. Čim je ta začel, žena je je naglo odprl in odhitel po stopnicah iz hiše. Tam je imel žensko kolo, s katerim se je naglo odpeljal.

Žena je takoj prijavila poskus tatvine domačim karabinjerjem in jim opisala tatu. Karabinjerji iz Podgorje in Gorice vodijo preiskavo.

Kino na Encinah
predvaja danes, dne 8. t.m. z začetkom ob 18. uri zabavni film

SI SPOGLI... INFERMIERA
(SLECITE SE... BOLNICARICA)
Igrajo: NORMAN VISMDO — EDWARD CHAPMAN — JEANNETTE STERKE

KINO «IRIS» PROSEK
predvaja danes, dne 8. t. m. z začetkom ob 19.30 uri zabavni, barvni film v Cinemascope

LA CONGIUNTURA
(KONJUNKTURA)
Igrata: VITTORIO GASSMAN — JOAN COLLINS

Goriško-beneški dnevnik

PRAV TAKO ALI PA ŠE BOLJŠE KOT V ČEDADU

Izreden uspeh «Beneških fantov» v župnijski dvorani v Špetru Slovenov

Pred nabito dvorano, v kateri je bilo 500 oseb, so peli priljubljene beneške narodne pesmi - Navdušenje mladine slovenske in italijanske narodnosti

«Beneški fantje» so pred nabito polno župnijsko dvorano v Špetru Slovenov izvajali svoj zabavni program, ki ga sestavljajo beneške narodne in umetne pesmi, delo Antona Biričca, ki ga vidimo na sliki z njegovo melodično harmoniko

Župnijska dvorana v Špetru Slovenov najbrž še ni bila tako napolnjena kot ob koncertu zabavnega ansambla «Beneški fantje» Antona Biričca, ki je bil na praznik 6. januarja zvečer, kmalu po uspehi predvodi ob dnevu emigranta v prostem sedežu «Ivan Trinko» v Čedadu. Godci so skupno s pevci in v napovedovalcem na mah osvojili občinstvo ter ga skoraj dve polni uri zabavali s svojimi prijetnimi zvoki. V dvorani je bilo 500 oseb, vendar bi jih bilo še več, če bi mogli priti notri. Med občinstvom smo opazili izredno veliko mladine obeh spolov, ki je prišla na koncert iz najrazličnejših beneških ulic; številne so bile tudi italijanske študentke učiteljske in šolskega zaseda, ki so bile med najbolj navdušenimi ter so ob koncu predvodi ob okrožile člane orkestra ter zbirale njihove avtograme; prišli so tudi učitelji in profesorji na italijanski šolah ter drugi izobraženci, kakor tudi domači župniki in pa duhovniki okoliških far. Celotna prireditelj je izvenela kot akord medsebojnega spoštovanja in strpnosti dveh narodnosti, ki sta premagali predsodke ter ustvarjata človeške odnose na novih osnovah.

Nastop je pripravilo športno in rekreacijsko društvo, ki deluje v okviru župnišča, in pa prosvetno društvo «Ivan Trinko». Po vseh večjih krajih so prireditelji nalepili lepke z vabilom na koncert. Udeležba je bila kljub mrazu, ki je v teh dneh poštno pritiskal v nadiških dolinah, nepričakovano velika. Ter je presenetila tudi same prireditelje. Kakor smo poročali, je bila tudi na dnevu emigranta velika udeležba, kar vse skupaj kaže na uspešno opravljeno delo in pa nov, uspešno ozračje, ki se končno začne opažati tudi v teh, od raznih usoda prešibanih krajih.

Koncert je otvoril napovedovalec Sasa Miklavc, gledališčnik iz Ljubljane, igral so vodja ansambla in skladatelj številnih beneških pesmi Anton Birič iz beneške vasi Mecana, kitarist Rudolf Wagner in kontrabasist Franc Slabe; pela sta baritonist Stane Kortnik in tenorist Franci Podviz.

Sklepi prefekturnega odbora
Pokrajinski upravni odbor pri goriški prefekturi je na svoji zadnji seji dne 5. t.m. odobril med drugim tudi naslednje sklepe:

- 1. KRMIN: spremembo postavk v proračunu za 1965; trošarinske lestvice za 1966; nove davčne doklade.
- 2. DOBERDOB: povzemanje dopolnilne doklade občinskih uslužbenecov od 1. januarja 1966 dalje.
- 3. GORICA: enkratna doklada občinskih uslužbenecov - zdravniška služba v ambulanti ter za občinsko rezevo; gradnja novega vrta v Ul. Ponte del Torione.
- 4. TRIZIC: izredna podpora Rodolfini Nicolini; povzemanje doklade občinskih uslužbenecov; nakup od podjetja Solvaj 4450 kv. m zemljišča za novo cesto Portorosega - Ulica Timavo.
- 5. RONKE: najem posojila za kritje občinskega primanjkljaja za 1965; svoje potrebe obračati na glavno pošto ali na podružnici v Carducci jevi ulici in na Korzu Italija. Nova pošta bo opravljala vse posle, ki zadevajo bančno poslovanje, telegraf in pa pisemske ter paketske pošiljke. Urad poštuje od 8.15 do 14. ure, vodi pa ga gospodinja Novella Namut, ki je bila doslej v službi na podružnici v Carducci jevi ulici.

TEMPERATURA VCERAJ
Večera je bila v Gorici najvišja temperatura 3,6 stopinje nad ničlo ob 15.30 uri in najnižja 3,9 pod ničlo ob 0.50 uri. Povprečna vlaga 43.

TRIE POSEGI GASILCEV
Zaradi požara na Jazbinah tri milijone lir škode
Pred tremi leti so kolona okradli tatovi Nad pol milijona škode v Gorici

Mrzlo in suho vreme, ki traja tudi na Goriškem že nekaj dni, je bilo povod za več požarov. Tudi večera so poklicali goriške gasilce na več krajev, kjer je nastal ogenj zaradi pregretja dimnikov in je v nekaterih primerih povzročil občutno škodo.

Ob 9.10 so poklicali gasilce na Jazbine, kjer so se vnele saje v dimniku hiše št. 29, ki stoji v bližini bloka proti Vipolžam. Hiša je last župnijske uprave iz Vrhovlje, v njej pa prebiva 67-letni Mihael Blazaj s svojo ženo. Ogenj se je razširil po kuhinji in na strop ter zajel vso notranjost hiše. Gasilci, ki so jim pri delu pomagali tudi finančni stražniki iz bližnje vojsnice ter karabinjerji iz števčarje, so bili na delu dobrih 6 ur, preden so pogasili požar. Zgorelo je kakih 60 metrov strehe in

stopra ter skoro vse pohištvo in tudi del okrog 40 stotov sena. Škoda ce-nijo na okrog tri milijone lir, ki pa ni krita z zavarovanjem. Še najhušje pa je, da je družina Blazaj ostala brez strehe. Moš in žena živita sama in obdelujeta nekaj tuje zemlje. Pred tremi leti so jima tatovi odpeljali iz hleva tri živali, sedaj pa še ta nesreča.

Ob 10.30 so poklicali gasilce tudi v Ul. XXIV. maja 2 v Gorici, kjer je tudi nastal požar zaradi pregretja dimnika. Na delu so bili dve uri. Zgorelo je kakih 12 metrov strehe, 5 metrov stopra ter znatna povzročena škoda okrog pol milijona lir.

VESTI IZ ŠTEVERJANA

Zanimanje deklet in žena za gospodinjski tečaj

Zaključek tečaja za perutinarstvo in mehanizacijo v Brdih

Kot že pred dvema letoma bodo tudi letos redovnice iz Trsta imele v prostorih otroškega vrta v Števerjanu kuharski in gospodinjski tečaj za tamkajšnja dekleta in žene. S poukom bodo začele v ponedeljek 10. t.m. zvečer ter ga bodo imele vsak večer po tri do štiri ure od ponedeljka do vključno petka, se pravi po pet dni na teden. Tečaj bodo zaključile konec februarja. Gojenke se bodo poleg kuhanja učile tudi šivanja in gospodinjstva na splošno.

Za tečaj vlada precejšnje zanimanje in že sedaj se je vpisalo kakih 30 deklet in mladih žena, ki bi želele izpopolniti svoje znanje v tej znanje tako važni stroki. Tečaj organizira Katoliško prosvetno društvo iz Števerjana.

Prejšnji teden pa se je zaključil tudi tečaj za perutinarstvo, ki ga je pripravilo pokrajinsko kmetijsko nadzornišvo. Tudi ta je uspel in na koncu so obiskovalke prejle diplomo in oceno učenih uspehov.

V Brdih pa ne gredo naprej s časom samo ženske, ampak tudi moški, kar je opaziti zlasti pri naraščajoči kmetijski mehanizaciji. Tako imamo celo primere kolonov, ki obdelujejo tujo zemljo, pa so si nabavili traktorje in druge stroje, da bi si olajšali delo. Posledica takega napredka je, da mladina ne sil več tako množično v mesto in se marsikdo odloči, da bo ostal na domači zemlji. K temu je pripomogla tudi sedanja industrijska kriza, ki je povečala število brezposelnih v industriji.

V smislu obstoječih predpisov obvezna poljedelna zgora v primerih, ko imamo medtedenski praznik.

Tudi javni lokali bodo od 9. t.m. dalje morali zopet upoštevati obvezno zgora po en dan v tednu.

Na praznik treh kraljev ob 13.30 se je na smučanju v Sappadi ponesrečil 20-letni Renzo Giacometta iz Gradiške. Večera dopoldne ob 9.30 so ga pripeljali v goriško civilno bolnišnico. Pridržali so ga za 30 dni na zdravljenju, ker se je poškodoval na levem kolenu.

SOLA GLASBENE MATICE
gostuje danes zvečer v Špetru pri Novi Gorici v dvorani glasbene šole. Nastopili bodo gojenci iz Nabržine in Trsta.

DEZURNA CVETLICARNA
Jutri, 9. januarja, bo v Gorici odprta cvetličarna MICHEL FERDINANDO, Ul. XXIV. maja 22, tel. 23.39.

RAZGOVOR S PREDSEDNIKOM ESA

V kratkem bodo odprli posvetovalni urad te ustanove v Gorici

Z zakonom št. 21 od 18. oktobra lani je delžna uprava ustanovila Delžno ustanovo za razvoj obrtništva (Ente sviluppo dell'artigianato) za področje dežele Furlanija-Juljska krajina. Sedež te ustanove je v Vidmu, Ul. Venezia 100, kjer je njen odbor imel prejšnji teden svojo prvo sejo. Ne tej seji je bil izvoljen za podpredsednika ustanove Giuseppe Ballarè, tatpknik iz Gorice in predsednik pokrajinske zveze obrtnikov.

Obrtniki smo se do njega, da bi nam povedal kaj več o tej ustanovi s posebnim ozirom na želje in potrebe goriških obrtnikov. «Predvsem moram poudariti, je dejal G. Ballarè, da je bilo z objavo tega zakona v obliki kot je bil sprejet, ustrezno vsaj najvažnejšim željam in potrebam obrtnikov ne samo na Goriškem, ampak na vsem področju naše dežele. Posamezni problemi se bodo obravnavali na osnovi enakopravnosti, upoštevajoč potrebe in probleme po njihovi nujnosti in važnosti».

Čeprav ima Ustanova svoj sedež v Vidmu, pa bodo odprli njene urade tudi drugod, kjer so potrebni. Zaenkrat je gotovo, da bo tak urad tudi v Gorici. Med nalogami, ki jih ima nova ustanova, je tudi pospeševanje združevanja med obrtniki, predvsem v obliki konzorcijev. Prav tako bodo pospeševali strokovno izpopolnitev obrtnikov in njihovega osebnostnega razvoja s primernimi ukrepi, predvsem z otviritvijo strokovnih tečajev za izpopolnitev in modernizacijo. Take tečaje, ki bodo zaenkrat verjetno večerni, namenjajo odprti tudi v Gorici.

V uradu, ki ga bodo odprli v Gorici s pomočjo ENAPI, bodo člani obrtniškega tečaja tudi posvetovalne pomoči in sodelovanja strokovno usposobljenega osebja.

Jutri, v nedeljo, 9. januarja, bo imel odbor ustanove na sedežu v Vidmu svojo drugo sejo, na kateri se bodo pomenili o najvažnejših problemih delovnega programa za bližnje mesece. Verjetno bodo na tej seji določili tudi datum otvoritve posvetovalnega urada v Gorici. Omenimo naj še, da je dežela odobrila za prve stroške pomoč v znesku 300 milijonov lir. Pozneje bodo pri delžni upravi odobrili tudi zakon za kreditno pomoč obrtnikom, ki jo bodo izvajali preko te ustanove (ESA). V kolikor je dano vedeti iz osnutka, naj bi bili obrtniki iz tega krožnega sklada deležni posojil, za katera bodo plačali po 3 do 3,5 odst. obresti. S tem bodo lahko pomagali marsikateremu podjetju do nadaljnjega razvoja in povečanja svoje dejavnosti, za katero je bila glavna ovira pomanjkanje potrebnih sredstev.

Običutno zmanjšanje števila smrtnih nesreč
Prometna policija iz Trizca je zabeležila zanimiv podatek: v primerjavi z letom 1964, ko je bilo 231 prometnih nesreč s 172 ranjenimi in 16 mrtvimi, so v lanskem letu imeli 196 prometnih nesreč s 146 ranjenimi in samo 6 mrtvimi. Zmanjšanje nesreč je ob istočasnem izrednem porastu prometa rezultat discipliniranosti voznikov in pa ukrepov organov, ki skrbijo za varnost na cestah.

Predavanje v Števerjanu
Danes, 8. januarja ob 20.30 uri bo v prosvetni dvorani na Valeriju v Števerjanu zanimivo prosvetno predavanje. Predavala bosta prof. Slavko Kretič in Rudi Hoen iz Nove Gorice.

«O Simonu Gregorčiču»
Predavajala bosta tudi številne barvne diapozitive iz pesnikovega življenja in Gornjega Posočja.

Slovensko gledališče v Trstu JUBILEJNA SEZONA 1965-66
V nedeljo, 9. t. m. ob 16. uri v Katoliškem domu v Gorici SASA SKUPCA (Jo Grimm)

JANKO in METKA
Otroška spevoigra v treh dejanjih

Kino
Gorica
CORSO. 16.30, 19.15 in 22: «La gran de corsa», J. Lemmon, T. Curtis in N. Wood; ameriški barvni film.
VERDI. 16.15: «Lady L», Sofia Loren in P. Newman; ameriški barvni kinemasopski film.
MODERNISSIMO. 16.00: «Peter Pan e le sue meravigliose avventure», barvna silnikana Walt Disneya; sledi dokumentarni film «Il cavallio tatuto».

VITTORIA. 16.45: «Vento infuocato del Tasso», Paul Piaget in Fernando Sancha; barvni film.
CENTRALE. 16.30: «L'uomo di Toledo», S. Forsyth in N. Bengell. Ameriški film v barvah.

DEZURNA LEKARNA
Danes ves dan in ponoči je odprta v Gorici lekarna SORANZO, Verdjev korzo 57, tel. 28-79.

Požar v veleblagovnici Pittassi v Gorici, je v četrtek popoldne prabil mnogo radovednežev. Povzročena škoda, okrog 60 milijonov, je krita z zavarovalnico

ŠPORT ŠPORT ŠPORT ŠPORT ŠPORT ŠPORT ŠPORT

V prvem povratnem kolu B-lige (skupina C)

Bor-Oltrisarco 5:4

Brata Tavčar in Edi Bole odlični zmagovalci

V nedeljo so se začela povratna srečanja italijanske namiznoteniške B-lige, v kateri nastopa, kot je že znano, tudi športno združenje »Bor«. Borovi igralci so se tokrat podali na dolgo pot v Boen, kjer so se morali spoprijeti z nasprotniki Oltrisarca, katere so že v Trstu premagali proti koncu meseca oktobra s tesnim rezultatom 5:4. Ker je bilo skoraj izključno od rezultata te tekme odvisno, če bo lahko Bor tudi v prihodnjih sezonah nastopal v B-ligi, smo bili trdno prepričani, da bo ekipa nastopila v svoji najboljši postavi, to je s Borisom Košuto, Kuretom, Tomšičem in Adrianom Tavčarjem. Razen Tavčarja pa ni bilo izmed tih zastopal Bora v Boeni. Zakaj? Zaradi nerazpoložnosti ostalih treh, ki so pustili voditelja namiznoteniške sekcije na ceditu prav nekaj ur pred odhodom. Vse je ravnanje Košute na tak način opravičljivo, saj je moral že v ponedeljek spet k vojakom, nikakor pa ni mogel pustiti v Boeni, kjer so bili nastopili v Boeni. Prepričani smo, da bo tak neoporeten in neodgovoren nastop strogo kaznovan.

Prazna mesta v ekipi sta v zadnjem trenutku zasedla Edi Bole in Tavčar Milan. V Boen je tako odšla ekipa s povprečno starostjo 18 let. Vse tri igralce moramo pohvaliti, bodisi zaradi poštenosti in hitrosti, s katero so v zadnjem trenutku nadomestili klubove soigralce, kot in predvsem zaradi borbenosti in zagrenjenosti, s katerima so odigrali v Boeni tekme. Igralci Oltrisarca so bili sprito takih okoliščin veliki favoriti v tem prvem povratnem kolu B-lige. Borovi pa so proti vsakemu najboljši optimističnemu pričakovanju obrnili izid dvoboja v svojo korist. Z enakim rezultatom kot v Trstu meseca oktobra, in sicer s 5:4, so prinesli barvan slovenske ekipe zmago in 2 dragoceni točki v lestvici.

Glavna zasluga za to bistočo zmago Bora gre Adrianu Tavčarju, ki je v belem, zasneženem mestu Poizidja zmagal vse tekme. Na sicer proti Piazzu, Minesso in Cagolu, ki so v tem srečanju branili barve Oltrisarca. Vsa po eno točko pa sta prinesla Edi Bole in Milan Tavčar.

V zadnjo tekmo sta si bila nasproti Adrian Tavčar in Cagol, najslabše igralce Oltrisarca. V prvih petih setih je Tavčar Cagola gladko odpravil s 2:17 in 21:15. Rezultat je takoj popravil kapetan nasprotnikov Piazzu s tem, da je, tudi v dveh setih, premagal Bolea. Če je bil Bole v prvem setu uspešen, je v drugem popolnoma popustil in nabral le

9 točk. Po tekmi Minessa s Milanom Tavčarjem so nasprotniki povedli z 2:1 in rezultat se povečal v svojo korist po četrtem setu, v kateri je Bole klonil v treh setih Cagolu. Razlika je zmanjšal Tavčar Adrian, ki je po lepem, tehnično dobrem dvoboju, prav tako kot poprej Cagola, odpravil Minessa v dveh setih. Po petem srečanju je bilo torej stanje 3:2 za Oltrisarco. Do rezultata 4:2 so igralci iz Boeni prišli po spopadu med Piazzu in Milanom Tavčarjem, v katerem je Piazzu prvi set izgubil, o svojih pa si je ostala dva. Vse je šlo do tukaj po predvidevanjih in stanje je bilo že obupno za borovce igralce (4:2). Pot proti tej skrajni zmagi Oltrisarca je bil zaprt najprej Bole, dokončno pa Adrian in Milan Tavčar.

S tremi zaporednimi in nepričakovanimi zmagami so slovenski igralci menjali rezultat od 2:4 na 5:4. Bole je premagal po treh dobljenih setih Minessa, Milan Tavčar pa Cagola v dveh. Zadnja tekma je bila torej odlična za končni izid. Nasproti sta si stala Adrian Tavčar in Piazzu, najboljša igralca svoje ekipe. Tavčar je začel zelo slabo, ker ni mogel najti pravega ritma v napadu, tako da je zgrešil tudi zelo lahke žoge. Prav tako je bilo v drugem setu, ko je pa že bil na robu poraza, je reagiral svoji pasivnosti, pospešil tempo igre in si za las osvojil drugi set ter se s tem izognil porazu.

Borovcem za to tretjo tekmo odlični set, v katerem je Tavčar pokazal visoko kvaliteto igre, kot je v redkih trenutkih. Z odličnimi top-sinji, servisi in močno udarjenimi »logičkami« je prišel nizati točko za točko. Nasprotnik je kar obstal in kljub vsemu trudu ni ni uspešno nabrati niti 10 točk. Premočan napad je kar strel.

S tem lepim finalom je uspešno odnesli Bori iz Boeni na papirju že izgubljeni 2 točki. Sami nasprotniki so po koncu tekme mladim Borovcem čestitali za ta lep podvig, ki je, kot smo že omenili, odločilnega pomena za obstanek namiznoteniške ekipe Bora v italijanski »B« ligi.

Postave:
Oltrisarco Piazzu (kapetan), Minesso in Cagol.
Bor: Tavčar Milan (kapetan), Tavčar Adrian in Bole Edi.

Izidi posameznih tekem:
Tavčar A. — Cagol 2:0 (21/17 in 10/21)
Bole Edi — Piazzu 0:2 (20/22 in 9/21)
Tavčar M. — Minesso 0:2 (15/21 in 14/21)
Bole Cagol 1:2 (18/21, 21/13 in 19/21)

Odbor športnega društva »Kras«, izvoljen na zadnjem obnem zboru

PRED ŠTEVILNIMI NAVIJAČI NA NABREŽINSKEM IGRIŠČU

Zmaga kriške Vesne nad Primorjem s 3:1

Rezultat se je odločil v zadnjih minutah drugega polčasa, ko je Vesna v 7 minutah dosegla dva gola

Pričakovana prijateljska nogometna tekma Primorje-Vesna, ki je klub neugodnemu vremenu privabila k robu nogometnega igrišča v Nabrežini lepo število navijačev, se je končala z zmago kriške Vesne s 3:1.

Rezultat priča, da je zmaga pripadla enajsterici, ki je znala izraziti vse prilike. Vesna je po nepričakovanem prvem polčasu po izenačenju prevzela vodstvo igre in zasluži zmago. Čeprav enajsterica nima velike tehnike, nam ugaia njena borbenost in vztrajnost. Dobro so se danes izkazali Husu, mladi Germani in Renar.

Primorje pa je zgrešilo popolnoma vse od samega začetka in kot pravi stari pregovor, »kdor zgreši plač«, je morala proseška enajsterica danes plačati. Imela je nekaj izrednih priložnosti, a jih je zgrešila in poizvedljiv Sarđot, Verginella in Bartole so se zaman trudili, da bi rešili možno poraz.

Postava moštve:
PRIMORJE: Furlan (Bogatec), De-lise, Stari, Bartole, Pinoto, Luxa (Unedcu), Frassinelli, Milic, Zivec, Sarđot, Verginella.
VESNA: Glacchi, Suli, Hrevatci, Piculin, Canazza, Renar, Koslovich (Kosuta E.), Michelini, Kosuta R.

Husu, Germani.

Prvo akcijo je izvedlo Primorje, a Canazza ni dovolil Zivcu, da bi jo izpeljal. Vesna je odgovorila s protinapadom ter kmalu nato s Husujem napravila lepo priložnost.

V 14. minuti je Verginella odpravil Sullija ter podal Frassinelli, Hrevatci pa je rešil v kot. Vesna je pritiskala sicer nepreprečljivo in obramba Primorja je z lahko odbijala napade. V 30' je Furian s krasnim posegom rešil svojo uredno na strel mlade Germanije. Protinapad pa se predstavlja sam pred vratarjem Glacchiem, ta pa je bil hitrejši in je odbil strel do Frassinellija, toda Verginella je bil v ofsidu. Dve minuti kasneje se je spet nudila priložnost Primorju, ko je žoga ušla Glacchiju iz rok. Verginella je bil v napadu in streljal, Bogatu je žoga ušla iz rok in končala v mreži: 1:1. Ta gol je vžgal kriško enajsterico, ki je vztrajala v napadu. Primorje je odgovorilo z rednimi protinapadi ter imelo edino priložnost, toda Unedcu je streljal visoko. Kol so bili vsi prepričani, da se bo tekma končala neodločeno, je Vesna v 38' prešla v vodstvo s Husujem, ki je ugnal negotovo Bogata. Tik pred koncem tekme pa je Canazza s prostim strelom spravil za hrbet Vesno, ki jo je nato postavljenemu v negotovemu Bogatu. Končni izid 3:1 za Vesno.

Atalanta-Foggia	1
Bologna-Juventus	1 X 2
Brescia-Varese	1
Cagliari-Roma	1 X
Florentina-Spal	X 1
Lazio-Inter	X 2
Milan-Vicenza	1
Napoli-Sampdoria	1
Torino-Catania	1 X
Padova-Verona	2
Pisa-Alessandria	1
Cesena-Frato	1 X 2
Avellino-Bari	2

Jutri tekma Sovodnje-Audax

Jutri, v nedeljo, ob 14.30 bo na igrišču v Sovodnjah prijateljska tekma z ekipo Audax iz Gorice. Ker so gostje v višji kategoriji kot domača ekipa, bo zanje tekma precej zahtevna. Prav zato pa vlada zanje med domačimi športniki veliko zanimanja, saj bo služila kot dobra trening tekma za domače nogometaše.

Preložene pokalne tekme

Jutrišnje kolo za pokal Furlanije-Juljske krajine, ki bi ga morale ženske ekipe odigrati na stadionu »Prvi maj«, je odloženo na poznejši čas zaradi obnega zbora italijanske odbojbarske federacije.

Primorje (mladina) proti Cremcaffè

Mlada enajsterica Primorje, ki je v četrti zmagala proti Cremcaffè, bo v nedeljo ob 9.30 igrala na igrišču »Ponziana« proti Ponzianu. Ta je zadnja tekma, ki jo odigra mlada enajsterica, ki je sedaj tretja v lestvici za Triestino in Libertas, ki ima eno tekmo več in eno točko več. To se pravi, če bo v nedeljo uspelo mlademu Primorju premagati Ponziano, se bo uvrstilo v polfinalne tekme. Mladi so po nedeljskem uspehu polni morale in tudi trener upa, da jim bo uspelo.

Pričakujemo, da se bodo vsi simpatizerji Primorja zbrali v nedeljo ob robu igrišča in srčno spodbujali mlado enajsterico, da doseže zmago, katero ji prav od srca vsi želimo.

B. R.

MOSKVA, 7. — Svetovni rekord v skoku v višino Valerij Brumel, ki si je v novembu zlomil nogo, je bil sedaj še enkrat operiran. Pravzaprav so Brumelu odstranili rožne aparate.

PLAVANJE V LETU 1965

Nemške in sovjetske plavalke prednjačijo v mladih močeh

Najboljša plavalka v letu 1965 je bila gotovo Nizozemska Kok

V ženski plavalni konkurenci Evrope se večinoma ponavljajo pesen iz moške. To pa je dokazanje presenečenja, saj pomeni, da imajo prednost Nemke in Sovjetinje, medtem ko so v prejšnjih letih bile izredno dobre predstavnice Nizozemske. Moč Nizozemske je letos obično padla in ekipa sloni največ na močnem Adi Kok. Sovjetinje so v primerjavi s prejšnjimi leti napredovale. Trenutno so v deželi plavalke prsnega sloga tudi dekleta, ki posejajo po boljših mestih

tudi v drugih panogah. V nemškem taboru so plavalke v Vzhodu v veliki premoči in njihova premoč je s solidno bazo konkretna tudi v evropskem merilu. Preseneča vsekakor dejstvo, da Vzhodne Nemke nimajo niti enega prvega mesta v lestvici za leto 1965, imajo pa vedno v lestvici prihodnjih dvajsetih razredov, je tudi, da so vzhodnonemške predstavnice mlade. Dokaj močne pozicije držijo tudi Velika Britanija, Švedska, Madžarska, Italija in Francija.

V izbiri najboljših plavalk se bomo odločili za Nizozemsko, ki je zabeležila kar dva svetovna rekorda v deflinu. Sto metrov je preplavala v 1'45", 200 pa v 2'25". Ada Kok, ki je daleč pred vsemi Evropejkami, je v obeh panogah odzvela rekord ameriške študentke, njene zmagovalke iz Tokia, Vzhodni Nemci pripravljajo v deflinu za prihodnja leta nekaj verjetno velikega, saj razpolagajo s komaj 14-letno Helgo Lindner, ki je letos »samov« na 100 m, vendar kar druga na 200 m.

Druge evropske firme je Galina Prozumenšikova na 200 m prsno. Zmagovalka iz Tokia letos ni imela na razpolago velikih tekmovalcev, je pa vseeno za eno desetino sekunde popravila lastni svetovni rekord, ki znaša sedaj 2'45". Poglejmo, kakšno je v prsnem slogu velika firma tudi zelo prikopna 23-letna plavalka Svetlana Babanina. Njena moč je seboj očitna na 100 m, kjer je skraj 2 sekundi pred mlajšo rojakinjo. Na 200 m je v primeru razreda od Prozumenšikove velika greda. Mislimo, da se bosta izstrinjene skupine kaj kmalu ločili 14-letna Vzhodna Nemka Witke (letos 2'51") in komaj 12-letna Podnjakova (SZ), ki je letos plavala v 2'53".

Vrsko se je letos pričakovalo tudi od Francozinje Christine Caron, ki je lani prav na olimpijskih igrah izgubila premoč v hrbtnem slogu po zaslugi Američank. Caron je bila menda letos preprečena v popolni uspehi, to je osvojile svetovnega rekorda. V ta namen

TOTIP	
1. — prvi	X 1
2. — drugi	X 2
3. — prvi	1 2
4. — drugi	1
5. — prvi	2 X 1
6. — drugi	X
7. — prvi	X
8. — drugi	1 X
9. — prvi	2 X
10. — drugi	X 2
11. — prvi	1 X
12. — drugi	1 X

BOR v Poreču

Danes bo po novoletnem premoru spet nastopila moška odbojbarska šesterka Bora, ki bo odšla na kratko gostovanje v Poreč, kjer bo odigrala prijateljsko tekmo proti tamkajšnjemu Partizanu. Plavi bodo v tej tekmi preizkusili moči pred pričetkom drugega dela italijanske prvenstva B lige. Kot je namreč znano, bo ponovni nastop slovenskega moštva v italijanski areni v nedeljo 16. t. m. v Metstrah.

Informacije turistične zveze Slovenije

GORISKA IN PRIMORSKA

Dovolj prostora je v vseh hotelih in v zasebnih sobah v Portorožu, v Kopru je prostora v hotelu Tagaria eta zasedena. V restavraciji Adria v Ankaranu. Motel v Ribicani je zaprt. Prostor je v hotelih Zora in Belvedere v Izoli.

Dovolj prostora je v Bovcu, Trentu, Tolminu, Mostu na Soči in Al-dovščini in v Novi Gorici. Hotel Trilavac na Lokvah ima prostor. V Idriji je v hotelu Nanos prostor, pa tudi na Voljskem in v Cerknem. Na Cernem vrhu nad Idrijo je v gostiščih 23 prostih postelj, pri zasebnikih pa 76, snega ni.

Priredbe: V soboto, 8. januarja bo v hotelu Vitranc v Podkorenju gledališke iz Trsta. V nočnem baru v hotelu Riviera v Portorožu imajo nov artistični program.

GOŘENJSKA
V Bohinju je zaprt hotel Belle-vue; hotel Jezero in Dom Starista Zagaria eta zasedena. V restavraciji Triglav v Stari Fužini je 20 prostih postelj, hotel Pod Voglom ima 20 prostih postelj, Mladinski dom 20, Zlatorog 30, ob Brunarici na Voglu 20 in zasebniki 150 v planinskih postojankah na Uskovnici, Komu in v koči pod Bogatim. Mo je dovolj prostora. Zlenci in vlečnica na Vogel obratujejo. V Kranjski gori je v hotelu Erika 30 prostih postelj, v hotelu Razor 15 in v Priskanu 15. Dovolj prostora je tudi pri zasebnikih. Prostor je v hotelu Vitranc v Podkorenju, v Domu v Planici in v hotelu Špiš v Gozd-Martuljku. Gostišče Pri Jožici v Gozd-Martuljku ima 5 pro-

stih postelj. V Gozd-Martuljku in Podkorenju je prostor tudi pri zasebnikih. Na Vršču je v Erjavčevi koči 30 prostih postelj, v Koči na Gozdu 22 in Mihovem domu 16. Triglav dom in Koča v Krnici sta zaprta. Cesta čez Vršč je prevozna do hotela Erika. Sedežnica in vlečnice v Kranjski gori obratujejo vsak dan od 9. do 17. ure. Smuka je na vseh smerih zelo ugodna.

V Skofji Loki je 25 prostih postelj v gostišču Krons in 35 pri zasebnikih. Planinski dom na Lubnici ima 18 prostih postelj, v Poljanah 50 prostih postelj, v Srednji vasi 25, v Gorenji vasi 30 in v Trebju 24. Dom pod planino v Trebju ima 50 prostih postelj, v Loški koči na Starem vrhu je 20 prostih postelj, v Selški dolini je pri zasebnikih v Selcah 22 prostih postelj in v Zelovnici 38. Na Vršču je v Erjavčevi koči 30 prostih postelj, pri zasebnikih v Kranjski planini je 14 prostih postelj, zasebniki na Rakeku pa jih imajo 13. V Cerknici ima restavracija Jezero 6 prostih postelj, zasebniki pa 4. V Doru in na Slivnici je 40 prostih postelj, zasebniki in zasebniki gostišča imajo v Begunjah 40 prostih postelj, v Zilici 8, na Velikih Blokah 20 in v Loški dolini 10. Dovolj prostora je tudi pri zasebnikih v Loškem potoku in Travniku.

DOLENJSKA
V vseh hotelih, gostiščih, zdraviliščih in zasebnih sobah na Dolenjskem je dovolj prostora.

STAJERSKA
Dovolj prostora je v vseh turističnih krajih na Celjskem turističnem področju.

Priredbe: V hotelu Paka v Veljenu imajo v dancinju nov mednarodni večerni program. Dancin je odprt vsak dan, razen ob pone deljkih.

KOROŠKA
V Slovenjem Gradcu, v Crni na Koroskem, v Dravogradu, v Radjah ob Dravi in v Ribnici na Pohorju je dovolj prostora.

POMURJE
V Murski Soboti je prostor v hotelu, enake v Radencih. V Moravcih je pri zasebnikih 48 prostih postelj; restavracija je odprta, kopa je možno v kabinah.

udeležil atentata na tistega komisarja Venezianija, ki je bil naša prava mra. Obožba je bila brez vsake podlage, toda Gaggera so sumili kot antisafista, ker je bil antisafist in so hoteli »diskreditirati« njim pred javnim mnenjem nižjo »politikantov« duhovščino, to je tisto, ki je bila antisafistična. Tovariše z njegovega procesa so pridržali v Boenu na razpolago fašističnim oblastem. Toda on, ki mu je uspelo dobiti dovoljenje, da je lahko bral mašo v mestu, je nosil v taborišče pomoč v denarju in razna sporočila CLN. Odkril so ga in poslali v Mauthausen.

Bil je clovek, poln velikodušnih nagibov in globoko človeške tesnobe. Ker je izviril iz zelo uboge družine, je občutil protest revežev in je iskreno delil z njimi tudi njih trpljenje. Filistrost nekaterih katoličanov se mu je gabilo in se je ob njem razburjal. Ko smo bili še v Genovi, je menil, da je huda napaka, da hočejo nekateri krog ustanoviti katoliško stranko v državi, ki ima že sama po sebi ogromno katoliško večino. Rekel je: »Velik del Italijanov bo odredel svoje upanje takšni stranki, v kateri bodo pomešani bogataši in reveži, hudič in blagoslovljena voda. To bo posredno škodovalo sami Cerkvi in s tem bodo dosegli ravno nasprotni učinek od tistega, ki ga nameravajo doseči.« Njegova dobrota, njegova ljubezen do treptih ga nista nikoli zapustili niti v najbolj hudih trenutkih, ki jih je tudi on doživljal v našem skupnem trpljenju.

Nekega popoldneva so nenadoma izklicali naše številke, potem ko so bile sestavljene še druge skupine za razna taborišča. Kakih dvajset Italijanov, med katerimi so bili poleg Gaggera in mene tudi Scarpa, Meschi, Pappalera iz Milana, slikar Barbieri, zelo mladi Sandro Borda iz Pinerola, sta partizanskega generala in on sam partizan, nekaj partizanov iz Karnije, iz Ligurije in iz milanske pokrajine, so dodali transportu, ki so ga sestavili, da bi zapolnili vrzeli v majhnem delovnem taborišču v St. Aegydju za zgraditev nekaj barak na neki rebri. Odhod je bil določen za prihodnje jutro po zboru.

(Nadaljevanje sledi)

ŽENSKI VELESALOM V OBERSTAUFENU

Bochatay pred M. Goitschel

Odlično mesto Italijanke Demetz

OBERSTAUFEN (Nemčija), 7. — Francoska ženska ekipa je dominirala v veleslalomu v Oberstaufen; zasedla je vsa tri prva mesta. Pričakovale se je zmaga olimpijske zmagovalke Marielle Goitschel, to da njena rojakinja Madeleine Bochatay, ki je v ozlja prva, je progo siljano prevzela. Marielle, ki se je vrgla v dirvo vožnjo — startala je tretja — je pa le potrebovala 44 stotink več. Tretje mesto je zasedla druga sestra Goitschel, medtem ko je tudi odlično mesto Italijanke Demetz takoj za avstrijsko prvakinja; pustila je za seboj številne tekmovalke slavni imen.

Lestvica:
1. Madeleine Bochatay (Fr.) 1'31"23
2. Marielle Goitschel (Fr.) 1'31"67
3. Christine Goitschel (Fr.) 1'32"11
4. Traudl Hecher (Av.) 1'32"39

5. Giustina Demetz (It.) 1'32"42
6. Steurer (Fr.) 1'32"64
7. Greene (Kan.) 1'32"65
8. Famose (Fr.) 1'32"66
9. Haas (Av.) 1'33"21
10. Jochum (Av.) 1'33"60
26. Gloria Cipolla (It.) 1'36"71
37. Inge Senoner (It.) 1'39"71
42. Daniela Giliotti (It.) 1'39"62
48. Mariselle Chevallard (It.) 1'42"33

Ambu prvi v Montevideu

MONTVIDEOU, 7. — Včeraj zvečer je v tekni »po plaža« zmagal Italijan Ambu. Vrstni red:
1. Antonio Ambu (It.) 23"8/10
2. Nayde (Sved.) 23"65"4
3. Philipp (Zah. N.) 23"13"8

JUTRI
v nedeljo ob 8.30
na igrišču
pri Sv. Ivanu
(Ul. Raffaele Sanzio)
nogometna tekma

BREG
proti
ALABARDA DARWIL
za prvenstvo tretje kategorije

celica, ki je nekaj mesecev kasneje »obratovala« z grozno intenzivnostjo.

S svojim žalostnim tovorom smo šli po nekih stopničah in stopili v turoben in zelo vroč prostor. Takoj sem opazil neke vrste krušne peči, v katero sta dva moža potisnila nosila, na katerih je bilo togo truplo. Meter od tam je bil kup, prava, lepo urejena skladišnica drugih nagev, groznih okostnjakov, ki so bili ponesenaženi s človeškim blatom in krvjo. Zamegilo se mi je pred očmi in stekel sem na prosto ter izbilju vse, kar sem imel v drobovju. Za seboj sem slišal sardonični smeh grobarjev.

Nekega večera, ko sem stopil v blok, da bi šel spat, sem videl mladega belgijskega Zida, ki je trgal iz mojega ležišča prečne deščice, na katerih je slonela slamnjača. Protestiral sem in zahteval, naj mi jih vrne. Belgijec se je začel smejati, kar me je zelo razjezilo. Ker je v tistem trenutku šel mimo namestnik blokača, Nemec z zelenim znakom kriminalcev, sem terjal zadoščenje. Imel nisem nikakega namena, da bi ovajal. Premagala me je živčnost, in to je bilo vse. Nemec je potegnil izpod nekega ležišča deščico ter je z njo večkrat udaril mladega Belgijca po obrazu in hrbtu. Ko se je kaznovanje končalo, se je fant vrgel na ležišče, jokal in stokal, se obrnil k meni in ježno zaklical: »Sate fasciste! Sate fasciste!« (Umarani fašisti!)

Bil sem obupan ne zaradi žalitve, marveč zaradi ovadne. Nisem si mogel predstavljati njenih posledic, vendar sem vedel, da so močne ter da bi si moral pomagati sam. Razumel sem, da bi se bil pogreznil popolnoma na dno, da bi bil sam prispeval k popolni razkrojitvi svoje osebnosti, če bi se prepustil toku, če ne bi ne ostal v svoji zavesti zvest osnovnemu načelu vzajemnosti s tovariši. Popolnoma bi se bil poizidal pred lastno vestjo ter se posurovil.

Ko se je Belgijec nekoliko pomiril, sem se mu približal in mu rekel: »Excuse moi, cher ami, je ne voulais pas tout ça.« (Oprostite mi, dragi prijatelji, nisem hotel vsega tega.)

Bolj kot moje besede so ga prepričale solze, ki so mi lile

po licih. Močno mi je stisnil roko ter tudi on s solznimi očmi ponavljal: »Oui, mon cher, oui.« (Da moj dragi, da.)

Nikoli se mi ni več kaj takega pripetilo.

»ZEBRASTI« V ST. AEGYD

Podnevi so nas uporabljali v skupinah za čisto preprosto delo: morali smo nositi ne posebno težke kamne, od zidne ograje do zidu v taborišču štev. 3, za tlakovanje dvorišča. Pri tem so uporabljali naravnost bedast »ceremonial«. Izgubili so kar tri ure za apele »števiki«, iz katerih so bile sestavljene skupine, za uvrstitev posameznikov v skupino in za odhod. Toda to je vendarle bila sprememba. Edino s čevlji je bilo hudo. Mnogim so jih v nočeh, ki smo jih prebili v karanteni, ukradli tovariši, ali pa so jim jih preprosto odvzeli s silo starejših deportiranci. Svoje čevlje, to je leste polne čevlje, ki sem nosil, ko so me aretirali in ki so bili tako poškodovani, da niso bili nikomur več v škunjavno, sem zvezal s koši podloge, ki sem jih strgal s svoje smešne zelene bluze. In pri tem je treba pomisliti, da smo hodili po brozi, pomešani z blatom, ter da smo se zapakali od nog do tilnika.

Zvečer, takoj po razdelitvi menaže, se mi je posrečilo, da sem se za nekaj trenutkov odstranil in šel v blok številke osem obiskat Peppina Pugliesija, Franca Antoninja in Giuliana Pajetto. Prav oni so vztrajali pri namestitvi taboriščne kapote, nekem avstrijskem komunistu, ki je že rešil mnogim življenje, naj bi storil vse, da bi poslali patra Andrea Gaggera, stara socialistična Scarpo in Meschia, mene ter še kakšnega drugega v takšno delovno taborišče, kjer bi lahko preživeli, saj smo bili neizkušeni in nesposobni za težka dela.

Kot sem že dejal, je bil Gaggero mlad nežen menišček reda sv. Filipa in se je v Genovi aktivno udeleževal naše borbe. V nekih nedostopnih podzemskih prostorih svojega samostana je hranil naš revni arzenal, s katerim smo oboroževali partizane v mestu in v hribih. Neko posebno fašistično sodišče ga je obsodilo na trideset let ječe zaradi suma, da se je